

**“AB'DEN
EMPERYALİZME!..”
ve MESELENİN ÖZÜ**
Yazısı Sayfa 2ve 3'de

**Ve Tüccarlar
Konuştu**
Yazısı Sayfa 8'de

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

17 Mart Cuma 2006, Yıl 10, Sayı:195 Fiyatı:750,000 TL. -75 Ykr. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ!**
**ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!**

YENİ BİR BALON!

**Uluslararası Kriz Grubu'nun
açıklamaları Kıbrıs Halkını
pasifize etme balonudur.**

**Emperyalizmin
Sahte
Balonları!**

Burjuvalar-emperyalistler, sorunu kendilerinin çözebilecekleri doğrultusunda Kıbrıs halkında yarattıkları inancı devam ettirmek için yöntemlerini geliştirerek canlı tutmaya çalışıyorlar!

Her gün bir "yeni balon" uçurarak halkı kendi burjuva-emperyalist çıkarları için uyutmaya çalışıyorlar!

Burjuva-emperyalist çözümler bir tarafın çıkarlarının diğer tarafa empozesinden başka bir şey değildir!

Kendi ayrıcalıkları için halkların kardeşliğini, dostluğunu, iyi ilişkilerini bertaraf ederler,

Halkları düşmanlık, çatışma temelinde örgütlenmeye sürüklerler!

Burjuvalar-emperyalistler kendi kârları için diğer tarafı egemenlik altına alma yarışıyla ve çoğu zamanda savaşlarla halkları birbirlerine kırdırırlar!

Bu Barbarlar halkların yararına bir çözüm üretmezler!

Halkların yararına bir çözüm, ancak halkların bu burjuva-emperyalist barbarları saf dışı bırakmasıyla elde edebilir!

Tüm ezilen halk güçleri, İşçiler, Emekçiler, Demokratlar,

Emperyalistlere karşı birleşik bir cephede birlikte mücadele için toplanınız!

Emperyalizmden kurtuluşun başka yolu yok!

Sayfa 7'de

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...

"AB'DEN EMPERYALİZME"

AB'DEN EMPERYALİZME!..

A. Karaman.

Salt teori dökmek oldum olası hiç hoşuma gitmez.

Neden dersiniz, haklı çıkmayı istediğiniz konuda olayı istediğiniz gibi evirip çevirerek bir yerde dayanacak bir şeyler bulabilirsiniz.

Ondan sonra pratiğe ne denli uyup uymadığını, teorinin ancak pratikle birleşerek bir değer ifade edeceğini düşünmeden savun gitsin.

Dünya insanlık tarihinin ne süreçlerden geçtiğini de göz ardı ederek "bilimsellik taslamanın" ayıbının hasını yap, sonra da dön bunu yapıyorlar diye başkalarını suçla...

Şu kadar yıllık "bu işlerin" içinde oluşumuzda bunları çok yaşadık, hala da yaşıyoruz.

Neyse, birileri reddetmeye devam etsin, biz her şeyin yaşama ölçüldüğü gibi, teorideki iddiaların doğruluğunun da bununla birleştirilerek doğru veya da yanlış olduğunun ortaya çıkarılmasından yanayız...

Doğrunun yanlışlığı kovma olayında geçerli olan budur.

***

Bir olayı reddedecek olursanız, yerine alternatifini koymanız gerekir. Bunu yapmadan olduğu yerde durmak, mevcudu kabullenmeden başka bir şey değildir.

Yine buna bağlı süreci göz ardı ederek sırf teoride vardır diye olmayacak koşullarda onu savunmak da yanlıştır.

Ve eğer bu bilerek yapılıyorsa artık bu yanlış olmadan çıkıp adının başka konması gerekir.

Bu da çaktırmamaya çalışarak doğruya varmak için bir daha ileri sistemi savunuların karşısına dikilmede, mevcut sistemi korumaya ayaklarıdır ki, adına "ihanet" denir.

Galileo bunun tarifini Engizisyon döneminden beri şöyle yapmıştır:

-Doğruyu bilmeyen ahmaktır, bilip de konuşmayan alçaktır.

***

Bir süreden beri AB (Avrupa Birliği) üzerinde tartışmalar vardır.

Olaya bakış açısında kimileri AB'ne karşı, kimileri de yandaş oluyor. Ve tabii ki olayı değerlendirme bu yandaşlıklar çerçevesinde sürüp gidiyor...

Biz bu tartışmalarını akıl karıştıran "teorilerine" pek girmek istemiyoruz.

Yaşama birleştirerek bu teorilerin geçerli olanları üzerinde duracağız.

Uzağa da gitmeyerek başka ülke arama yerine Türkiye'de duracağız..

Zaman ve yer kaybına gitmeden başlayalım..

***

Türkiye'de hüküm süren sistem ortadadır.

Derin devletin "demokrasiye dayalı" sistem içinde neler yarattıkları ortaya çıkıyor da, ortaya çıkanlar karşısında yapılabilenler de ortaya..

Durup bunların teferruatlarına inmeyelim, sonra çıkamayız..

Hemen şöyle diyelim:

Türkiye'nin bu gidişattan kurtulması için içinde bulunulan sistemin değişmesi gerekir ki daha iyi bir sisteme gidilebilir.

Bu koşullar içinde bunun yapılabilmesi AB kriterlerini savunmadan geçer.

Çünkü bu kriterler İnsan haklarına

ülkedeki mevcut sistemden daha çok açıktır.

Ben bunu savunurken dayanağım da insanlık tarihinin gelişim sürecidir.

Ve diyorum ki köleci toplumdaki bir daha ileri sisteme geçiş bunun yaşanan örneğidir.

O zaman da mevcut köleciliği savunan köle sahipleri yanında, artık bu sistemin işlemediğini işleyemeyeceğini gören köle sahipleri de vardı.

İnsanlık kölelik devrinden ücretli kölelik dönemine böyle geçebildi.

O dönemde insanların köle olmadan kurtulmasının önüne geçmek her neyse, bugün de daha ileri bir sisteme geçmek istemenin önüne geçmek benzeriyle aynı şeydir.

Ve bu geri bırakılmış ülkede at oynatanların yanında (bilerek bilmeyerek) olmak demektir.

Ben kendi adıma kötünün iyisini seçmek durumunda bırakılmaya zorlanıyorsam, beni buna zorlayanlar utansın diyerek geçiyorum.

***

Olaya emperyalizm açısından bakanlara da söyleyecek sözüm var:

Buna aksi düşünce taşıdığım yok.

Yalnız eksik bırakıldığına inandığım bazı gelişmeleri de gözardı edemem.

Örneğin 1 Mayıs işçi bayramının hangi ülkede hangi koşullar altında ortaya çıktığını, daha birkaç gün önce kutlanan Dünya Kadınlar Gününün ortaya çıkmasını hep düşünürüm.

Yani emperyalist olan o ülkelerdeki işçi sınıfını ve bunlarla dayanışmayı neden düşünüp de değerlendirmenin dışında tutuyoruz ki?

Bunu geçerek birileri ne kadar kızsız da bir örnek daha vereyim:

"Atatürk devrim ve İnkılapları" vs der birileri.

Peki hiç düşünüldü mü nereden, hangi ülkelerden alınmıştı örnekler bu yola gidilirken?

Atatürkçüğe sarılanlardan birisi olmadığımı peşin söyleyeyim.

Ama ben o günkü süreç ve koşullarda yapılanları da ülke halkının bir daha ileri aşamaya geçirilmesinde kalkıp bu olayı "Emperyalizme" de dayamam!

Bakin burada söyleyecek o kadar kendi düşüncem lehine söz varken, bunun da teferruatına inmiyorum.

***

Bağlayalım: AB'nin emperyalist olduğunu reddettiğimiz yok.

Ancak geri bırakılıp baskılar altında tutulmuş ülkelerdeki insanların da artık daha iyi yaşam koşullarında, daha güzel demokrasi-hukuk sistemi ile yaşama hakları var. Ve yazımın başlarında da dediğim gibi yaşamı göz ardı ederek, salt teoriler üretip buna olumsuz gelişmeleri örnekleyerek kafa karıştırma taktikleri, mevcut sistemi savunuların yanında olmadan başka bir şey değildir.

Buna birtakım solcu teorileri eklemek de kimseyi haklı çıkarmaz!.

Bir sistemi reddediyorsanız, yerine gelecek sistemi koymak zorundasınız.

Son bir şey daha: Dünya artık giderek araya sokulan ayrılıkları atarak İNSANLIK temelinde birleşmeye doğru gidiyor.

Bu bir süreç işidir ve bugün bu yeterli olmayabilir ki değildir, ama bunun yarınları da var..

Benzetmek gerekirse, köle sahibinin dün nasıl artan üretimini satacağı ücretli kölelere ihtiyacı varsaydı, emperyalist ülkelerin de bana satacağı mallarını alabilmem için daha iyi bir yaşam düzeyine erişmeme ihtiyaçları var.

Emperyalist ülkelerde yukarıda da dediğimiz gibi kapitalistler var ama işçiler de var.

Bu gerçek ortadayken durup tek tek işe gelen olayları ele alma, ormanı reddedip ağaçlarla uğraşma demektir.

Sonuç Galileo'nun dediği gibi tavırlara göre düşünceyi ya ahmak veya da alçak yapar.

Unutmadan:

Bugün Kıbrıs'ın kuzeyinde yaşanan olayların gerçeklerinde, (ki Orta Öğretim Eğitim Sendikası grevindeki tavırlar da buna dahildir.) bu değerlendirmem geçerlidir!.

Meselenin özü budur.

MESELENİN ÖZÜ

193. Sayımızda Ulus yoldaş'ın Yeni Çağ'da yayınlanan bir yazısı üzerinden onu ve yoldaşlarının siyasetini eleştiren bir yazı yazmıştık.

Ulus yoldaştan pek ses çıkmadı ama 'yoldaşlarından' biri olarak A. Karaman yoldaştan bir ses çıktı! Ve bu çok iyi oldu!

Bu ses yukarıda olduğu gibi okura sunulmuştur.

Bu çok iyi oldu.

Çünkü yoldaşların programıyla bağıntılı tespitlerimizin ne kadar doğru olduğu bir türlü kabullenilmezdi. Burada bu olgu teslim ediliyor. Göreceğiz.

Yoldaşların önerdikleri siyasetlerin, bu önerilerle bağıntılı yaptıkları işlerin değerlendirmesi onların 'BM çatısı altında, toplumların burjuva liderleri arasındaki görüşmeler üzerinden, AB üyesi, federal ve birleşik bir Kıbrıs' elde etme stratejisinin bir türünü savunduklarını ortaya çıkartıyordu. Bu stratejiyi savunan tüm partilerin ve bireylerin, birbirlerine çok düşman olsalar da, farklı tavırlar takınıyor gibi görünseler de, esasta aynı stratejiyi savundukları barizdi. Bu stratejinin Kıbrıs sorununa burjuva-emperyalist çerçevede çözüm bulmak stratejisi olduğu, bunun bir burjuva-emperyalist strateji, dolayısıyla da reform, hem de en kötü türden reform (olmazla işteğal eden reformculuk) türü olduğunu tespit ettiğimiz için bu stratejiyi savunan tüm yoldaşların saldırısına uğramaktaydık - sanki tespitimiz onların siyasi gururuna yapılan bir saldırıydı? Tespitin doğruluğu yanlışlığı konusunda çıt çıkmaz, yanlışlığını ispat için hiçbir çaba gösterilmezdi? Neler temel alınarak bu burjuva-emperyalist strateji savunuluyor? Buna değinilmezdi. Bu yöndeki tek açık kabulülmeyi Ulus yoldaş AB üzerinden kurtuluşun tek yol olduğunu, tüm diğer çabaların boşa çaba olduğunu, emperyalizme karşı mücadelenin boş iş ve palavra olduğunu ilan ederek ortaya koymuştu. Ama bu ilan sanal dünyada kapalı kaldı, açıktan savunulamadı.

En nihayet, ve de A. Karaman yoldaş nezdinde, bu ortak stratejinin temel taşlarının belirtileri gazete sayfalarına aktarıldı.

A. Karaman yoldaşı doğru olmayan siyaseti nedeniyle eleştirmek yanında

böyle bir cesareti gösteren ilk kişi olarak tebrik etmek lazım -belki de tüm diğer partiler ve de Afrika yazarları biz bu işi defalarca yaptık diyeceklerdir ve de haklıdır, ama onlar bunu kendilerine teorik bir temel olarak ortaya koymadılar. Her zaman değişen önermeler dizisi arasında, araya sıkışmış laflar ve göndermeler olarak yaptılar. A. Karman yoldaş bu yaklaşımların teorik temellerini açıkça ortaya koymaktadır.

Yazının değeri buradan geliyor!

Ele alalım!

1. Köle Sahipleriyle El Ele, Birleşik Cephe!

A. Karaman yoldaş kölecilikten bir üst toplumsal sisteme (feodalizme), köleciliğin artık işe yaramayacağını anlamış olan köle sahiplerinin de katkısıyla ulaşıldığını, bunu reddetmenin tarihin bize öğretilerini reddetmek olduğunu ilan ediyor.

Buradan çıkan tarihsel sonuç tarihin bir sınıflar mücadelesi tarihi değil de bir sınıflar işbirliği tarihi olduğudur.

Bu doğru bir tespit değildir. Yoldaş bazı ülkelerde, sınıflı toplumların bir alt seviyeden bir üst seviyeye dönüşmesi sırasında eski hakim sınıfın bazı üyelerinin yeni hakim sınıfın üyelerine dönüşmesi olgusunu, ve bu sınıflar arasından ortaya çıkabilen dayanışma olgusunu doğru yorumlamıyor.

Sınıflı toplumdaki daha üst bir sınıflı topluma dönüşümde böylesi gelişmeler bazı şartlarda mümkündür. Sınıf mücadelesi ne kadar az keskinse, dönüşüm ne kadar çok uzar ve de reformasyonlarla ortaya çıkarsa, bu tür bir gelişme de o kadar mümkün olur. Almanların feodalizmden burjuva topluma geçişleri ile Fransızlarınkini karşılaştırınız. Tabii orada da durmayınız. Rusların ve Rusya'daki tüm ulusların feodalizmden sosyalizme dönüşümünü ele alınız.

Her halükarda dönüşümlerde kural olan sınıflar işbirliği değil, sınıflar mücadelesidir. Ve her halükarda hiçbir şart altında alttaki sınıflarla eskimiş üstteki sınıflar arasında bir işbirliği ortaya çıkmamıştır. Tabii ki sınıflı toplumların bir diğer sınıflı topluma dönüşümünde yeni üst sınıfın eski üst sınıfı korumaya alması, veya eski üst sınıfın yeni üst sınıfı korumaya alması, bunlar arasında işbirliği olayları ortaya çıkmıştır. Ama tüm bunlar sınıf mücadelesi olgusunu yadsımaz. Hele hele alttaki sınıfların tüm bu gelişmelere karşı mücadelesini!

Kaldı ki toplumun geldiği aşamada bir alt seviyeden bir üst seviyeye dönüşüm sınıflı toplumların korunması, bir sınıflı toplumdan başka bir sınıflı toplumu hedefleyen dönüşümler şeklinde değil, burjuvazinin iktidarının son bulması şekline dönüşmüştür. Burjuvazi hali hazırda işbirliği yapacağı sınıflarla (feodallerle, gerici olan ne varsa) işbirliği yapmaktadır. Gel gelelim işçi sınıfıyla işbirliği ederek bir üst toplumsal yapıya ulaşması imkansızdır -çünkü bu kendisinin yeni bir hakim ve mülk sahibi sınıf olarak korunması değil, sınıf olarak yok olması için çalışmak anlamına gelmektedir. Ve bu hiçbir dönemde yapılmamıştır ve de yapılamazdır!

İşte A. Karaman yoldaşın kölecilik üzerine ortaya attığı iddiaların ardında

!..” ve MESELENİN ÖZÜ

yatan esas fikir de bu olmamış ve de olmayacak şeyi, yani burjuvaların, emperyalistlerin işçilerle el ele daha üst bir toplumsal yapılanmaya ilerleyeceği fikrini ortaya koymak içindir.

Burada yeni bir şey yoktur. Bu sosyal demokrasinin sınıf işbirliği teorisinin bir tür savunusudur.

A. Karaman yoldaş işçi sınıfımızın yerli ve yabancı burjuvalara karşı kendi kızıl bayrağını yükseltmesini istememekte, onun yerine sınıf işbirliğini önermektedir.

'BM çatısı altında, toplumların burjuva liderleri arasındaki görüşmeler üzerinden, AB üyesi, federal ve birleşik bir Kıbrıs' elde etme stratejisinin bir türünü savunanların hepsi de işin aslında bu teorinin değişik şekilleriyle savunucularıdır!

2. Olmayacak İş!

A. Karaman yoldaş ve bu stratejinin savunucusu diğer yoldaşların (bunların sosyalist, anti-emperyalist olduğunu savunan kesimlerinin) yukarıda tespit edilen sınıf işbirlikçisi teorilerindeki farklı şekillerde ortak çıkan birliktelikleri yanında başka bir ortak yanları daha vardır:

Kıbrıs'ın zayıflığı, Kıbrıs işçi sınıfının zayıflığı, dolayısıyla da işçi sınıfımız önderliğinde yerli ve yabancı burjuvaların iktidarına son verecek bir mücadelenin olmazla iştigallığı!

İyi ama bu ispatlanması gereken bir tespittir. Halbuki önümüzde ispatlanmış bir tespit durmaktadır. O da yoldaşların sorunlarımızı burjuva-emperyalist çerçevede halletmek için ortaya koydukları tüm taktiklerin (ve bir ortak stratejinin) olmazla iştigal olduğudur. Kaç yıl daha bu stratejiye uygun olarak iş yapılacaktır ki sonuç alınsın?

Bizim işçi sınıfının bağımsız stratejini oluşturmak, sınıfımızı ve tüm yurtsever katmanları bu stratejiye uygun olarak örgütlemek için yaptığımız herşey olmazla iştigal olabilir? Ama sizinkinin olmazla iştigal olduğu on yıllardır ve onlarca kere ispatlanmış bir olgudur!

Bu basit olgu neden görülememektedir? Biz kafaları karıştırdığımız için mi? İmkansız! Biz kafa karıştırırsak yaptıklarımız bu olgunun görülmesine katkı koyan bir kafa karıştırmasıdır. Bu basit olgunun görülmemesi nedeni sınıfsal konumdan, bunun kafalara empoze ettiği önyargılardan kaynaklanmaktadır!

Sınıfımızın ve ülkemizin zayıflığı relatifdir. Kendisinin bugünkü bağımsız gücünün zayıflığı, düşmanların bugünkü güçlerinin fazlalığı temelinde ortaya çıkmaktadır.

İyi ama ve birinci olarak, sınıfın bağımsız duruşunun ortaya konması ve bu temellerde örgütlenmesinin engellenmesi çabaları sınıfın mevcut zayıflığını sürdürme amacına yarar. Başka bir amaca yaramaz. Bu sınıf işbirliği teorileri ve sınıfın ve ülkenin zayıflığı teorileri bu sonuca yol açmaktadır. Hem sınıfımız hem de ülkemiz bağımsız bir duruş ortaya koyamamaktadır. Biz bunu elde etmeye çalıştığımızda da karşımıza sınıf işbirliği, ve zayıflık, dolayısıyla da olmazla iştigal teorileri ile çıkmaktadır. Bu yaklaşımlar ve bunlara temel olan burjuva-emperyalist strateji yenilgiye

uğratılmamış sınıfın ve de ülkenin kendi ayakları üzerinde yükselmesi imkansızdır! Ö. Özgür'ün bahsini ettiği, ama teori ve stratejileriyle engellediği, 'Kıbrıs halkının siyasetin bir öznesi haline gelmesi' olayı imkansız olacaktır!

Görünen köy kılavuz istemezmiş! Yılların pratiği ortada!

Güneş balçıkla sıvanmazmış! Yılların pratiği ortada!

Aynı durum düşmanların gücü açısından da geçerlidir. A. Karaman ve diğer yoldaşlar siyasetleriyle bir yandan işçi sınıfımız ve halkımızın bağımsız bir siyasetle siyaset sahnesine çıkmasına karşı çıkararak kendi gücümüzün oluşması ve güçleşmesini önlerken, öbür yandan düşmanların her zaman ve her şart altında güçlü olarak kalacaklarından hareket etmektedirler. Halbuki gerçekler tersini gösteriyor. Sınıfımızın ve ülkemizin düşmanları burjuva-emperyalist çerçevede iç ve dış çalkantılarla sarsılmaktadırlar. Bu sarsıntıların ülkemizle bağıntılı olarak onların güçlerini zayıflatması kaçınılmaz bir gelişmedir. A. Karaman yoldaş ve aynı yaklaşıma sahip yoldaşlar bu gerçeğe de sırt dönmektedirler. Ama bu kaçınılmaz bir gerçekliktir ve bugünden o günlerin hazırlığı yapılmalıdır. Bu hazırlık da işçi sınıfımızın ve halkımızın bağımsız bir siyaset etrafında, burjuvazinin, emperyalizmin yenilgisi siyaseti etrafında örgütlenme çalışmalarının acil olarak ele alınması ve yerine getirilmesini gerektirir.

A. Karaman ve yoldaşları savundukları siyasetleriyle, bu burjuva-emperyalist stratejinin tüm savunucuları gibi bu görevi hiç mi hiç ele almamak ve de ele alınmasını engellemek durumunda kalıyorlar. Bu çaba doğru olmayan ve de zararlı bir çabadır. Biz bu görevi yerine getirmekte becerikli olamazsak kabak maalesef hepimizin kafasına patlayacaktır!

3. Sadece Kıbrıs mı?

Olmazla iştigal teorisinin sadece Kıbrıs'la bağıntılı olmadığı, işin Türkiye (ve gerçekçi olalım tüm dünya) için savunulduğu da görülmektedir. Yani bu olmazla iştigal teorisi Kıbrıs'ın özel durumu bahane edilerek ileri sürülse bile kaçınılmaz olarak her yerde uygulama bulan, ve de her yerde uygulanan bir teoridir. AB'ye üye olarak kurtulmak önerisi görüldüğü gibi Türkiye'ye de önerilmekte, Türkiye'de de işçi sınıfı önderliğinde bir mücadeleyle emperyalizmin zincirinin kırılması önermesi olmazla iştigal ilan edilmektedir!

Yani bu temellerde iş yapanlar sadece ülkemizde değil, diğer ülkelerle bağıntılı olarak da sınıf işbirliği teorisini, ve bunun talebi olan tüm diğer önermeleri ve stratejileri savunmaktadırlar.

4. Avrupa Birliği

İşte tüm bu yaklaşımların kaçınılmaz sonucu 'daha üst bir aşamaya geçmek için' köle sahibi olduğu bilinen Avrupa Birliği tarafından kurtarılmayı beklemek, diğerlerine de aynısını yapmayı önermekte noktalanmaktadır.

AB emperyalisttir. Bilinir. Ama daha üst bir aşamaya, demokrasi aşamasına, işte onlarla birlikte, onların desteğiyle geçilecektir. Ülke onlar sayesinde, AB'ye

üye olunarak kurtulacaktır, daha ileri bir aşamaya ulaşacaktır! Başkasını düşünmek ve istemek ise olmazla iştigaldir! Bunun olmazla iştigal olduğunu iddia etmek ise günah işlemenin dik alasıdır. İhanettir!

Bu iş bu kadar basit!

Meselenin özü de budur!

Meselenin özünü doğru tespit ettik mi?

5. Ve Şaheserler

AB çatısı altına, bu emperyalist bir örgütlenme olduğu AB çatısı altına girmek, hele hele bunu kurtuluşun tek yolu olarak görmek, binbir türlü enteresan teorilerle birleştirir. A. Karaman yoldaş bize iki tanesini sundu.

Birisi Avrupa'da işçilerin de var olduğu, ve işçilerle birlik amaçlı olarak AB'ye girmek? Bu teori yıllardır dolaşır etrafta. Yıllar öncesinden cevaplandı. İşçi sınıfının kendi saflarında birliği için ülkesinin emperyalist bir birliğe burjuva iktidarı şartlarında girmesine ihtiyacı yoktur. Hele hele burjuva iktidarı şartlarında böyle bir birliğe girerek bu birliği güçlendirip kendi düşmanlarını güçlendirmeye hiç ihtiyacı yoktur. Kaldı ki bizim stratejimiz işçilerin devrimci amaçlarla birliğini öngörür. Karşı devrimci amaçlarla değil. Bizim stratejimizdir Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'de devrimci işçi sınıfı hareketiyle (karşı devrimci, emperyalist işçi hareketiyle değil) birliği ortaya koyan!

İkincisi, emperyalistlerin mallarını satmak için halkların gelirlerini artırması teorisi. Bu teori enteresandır Nazım Beratlı tarafından (meta olmayan mal satışı teorisiyle birlikte) ileri sürülmüştür! Tabii ki hem kapitalizmin tarih ve varlığıyla, hem de dünyamızın bugünkü gerçekliğiyle açık ve de bariz bir çelişme halindedir bu teori! Dünya çapında bakıldığında halkların gelirlerinin artırılmadığı, azaltıldığı görülecektir! Açıkların, açıklıktan ölenlerin, basit hastalıklardan ölenlerin, savaşlarda ölenlerin sayılarının her geçen gün arttığı ve de gelir dağılımının geri ve küçük ülkeler aleyhine bozulduğu görülecektir.

Bunlar arasında AB üyesi olmuş Doğu Avrupa ülkeleri de vardır. Bu ülkelerin gelirleri tabana çekildi. Şu anda eski seviyelerine ulaşamadı. İnsanlar yoksullukla boğuşuyorlar ve AB bu sorunu çözmek için bir tek adım atmıyor. Oralarda adım attığında amaçlanan da kendi ülkelerinde gelir seviyesini aşağı çekmek amaçlı oluyor.

Kıbrıs'ta durum farklı olabilir mi? Mümkündür. Küçük bir ülke, turizm temelinde ve de kendi ülkelerinde turizm için gelir sahibi bir kesimi koruyabildikleri oranda bu mümkündür. Ama ve sadece Avrupa'da turizm için maddi imkanı olan bir kesim korunabilir ve de bu kesim rekabet nedeniyle başka ülkelere kaymazsa! Mesela Türkiye'ye!

Bunun dışında ve illah isterlerse Kıbrıs'ta yaşam seviyesini koruyup artıracak bazı tedbirleri gene de alabilirler. O kadar masraflı değildir. Ama niye yapsınlar? Kıbrıslıların güzel gözlerine hayranlarda, açıklıktan ölenlerin çirkin gözlerine mi kızgınlar?

Bu aynı zamanda ve işin aslında burjuvaziden korkuyla ele ele

gitmektedir. Burjuvaziye karşı sınıf mücadelesi örgütlenirse, emperyalizme karşı sınıf mücadelesi örgütlenirse burjuvazinin, emperyalizmin ne tür barbarlıklar yapacağını gayet iyi tahmin etmektedir A. Karaman ve yoldaşları. Bunun kendilerine ve ülkelerine getireceği yıkımdan korunmak için de işte gerçekleri görmek ve ona göre iş yapmak yerine böylesi olmaz teorileri halkımızın önüne sürmektedirler. "Kavga etmezsek, burjuvalar gel zaman git zaman bizi kurtarır. Elleri mahkum - baksana mallarını satmak için benim gelirim artırmak zorunda, demokrasi için bana bağımsızlığımı vermek zorunda..."

Galileo ne yapmış? Gözlerin köreltmek pahasına güneşe bakıp haritasını çizmiş! A. Karaman ve yoldaşları ne yapıyorlar? Güneşe arkalarını dönmüşler güneş hakkında N. Beratlı dahil hep birlikte olmaz teoriler icat ediyorlar! Güneş yakıyor, onlar donuyor!

6. Kim Demiş?

A. Karaman yoldaş okursanız sanırsınız ki biz "bu işler BM çatısı altında halledilmesin", biz "AB'ye girmek yasaklansın" demişiz hissine kapılırsınız. Kıbrıs sorununu bu şekilde halletmeye yasak koymuşuz sanırsınız!

Ama bizim bunu yapmadığımız açıktır!

Biz BM çatısı altında stratejisiyle, AB'ye üye olarak vb yöntemlerle, burjuva-emperyalist çerçeveye hapis olup, hareketi bu çerçeveye hapsedip bu işlerin olmayacağını ilan ettik!

Halloldu mu? Yok! Yıllardır bu stratejinin gereğine uygun iş yapıldı bu memlekette. Biz dedik ki "böyle olmaz. İmkansız olmaz". Oldu mu? Olmadı! Olmasını biz mi engelledik? Hayır katiyetle! KSP ve bu gazete bizim sorunlarımızın bu stratejiye uygun çalışmalarla (binbir çeşidiyle) bizim sorunlarımızın çözülemeyeceği, dahası bu işin burjuvaların kendi çıkarlarına uygun olan kendi çerçevelerinde dahi çözülemeyeceğini ilan ettik. Bu arada bu stratejileri savunarak destek de olduk! Biz ne zaman önledik burjuva-emperyalist çerçevede bir çözüm? Hiçbir zaman!

Ama olmadı!

Bizim dediğimiz gibi oldu. Yani olmadı!

Biz diyoruz olmaz ve de olmuyor, ama genel teorik gevezelik yapan olarak gene biz ilan ediyoruz.

Siz diyorsunuz tek yolu bu (ve biz size arka çıkıyoruz) ve olmuyor ama somut konuşan siz!

Sizin, hepinizin, ortak stratejisi defalarca yenilgiye uğradı. Biz karşı çıktığımız için değil. Burjuva-emperyalisti düzene demir atarak bu işler çözülemeyeceği için. Bu emperyalist zincirin Kıbrıs'ta kırılması şart olduğu için!

7. İhanet!

A. Karaman yoldaş bu konudaki siyasetlerin yanlışlığı şartlarında sorunlu ihanet anlamına, ahmaklık anlamına geldiği tespitini yapmış!

Biz desek kavga çıkar, eleştiri konusunda bize olmadık laflar edilirdi!

Ama şu açık! A. Karaman yoldaş bu noktada yerden göğe kadar haklıdır!

Londra Mektubu

Elif Kara

Emekliler Daha da Zora Girecek

85 bin Mesleki Emeklilik Planı'na yatırım yapan çalışana tazminat ödeneği İngiliz hükümeti tarafından reddediliyor.

İngiltere'de devletin teşvikiyle çalışanlar çalıştığı şirketin göstereceği veya kendilerinin seçecekleri bir kuruluşa Mesleki Emeklilik Planı adı altında yatırım yapmaya teşvik edilmişlerdir. Özel emeklilik gibi ancak bu yatırımlara işverenin ve devletin de belli oranlarda katkı payı vardır.

Son dönemde bu kuruluşların bazıları yatırım yapanlara emeklilik ödeneğini yapamayacağını açıkladı. Bunun üzerine parlamento tarafından oluşturulan 'tarafsız' araştırma ekibi -ombudsman- geçtiğimiz Çarşamba günü yaptığı açıklamada 85 bin kişinin emeklilik ikramiyesinin tamamını veya bir kısmını kaybetmesinin sorumlusu olarak hükümeti gösterdi. Ancak bakanların tazminat

dayatmasına karşı durduklarını da açıkladı.

Parlamento Ombudsman Başkanı'ndan yapılan açıklamada, hükümetin Mesleki Emeklilik Planı'na para yatıranlara emniyette olduklarına dair güvence verdiğini aynı zamanda da kuruluşların yararına kuralları da esnek bıraktığına yer verilmektedir. "Ekonomistlerin 2000 senesinde hükümeti Plan'ın sağlam olduğu yönünde uyarmaları sonunda hükümet kuralları esnetmişti" denmektedir.

Hükümet tazminatların 15 milyar sterlin dolayında olabileceğini tahmin etmektedir.

İngiltere'de çalışanlar çalışma vergisi yanında kazancına göre, minimum yüzde 10 civarında Milli Sigorta (National Insurance -NI-) adı altında emeklilik parası ödemektedir. Sağlık ve emeklilik giderlerini öngördüğü söylenen bu mecburi yatırım yanında, son dönemlerde, çalışanlar emeklilik için ayrıca bir yatırım yapmaya zorlanmaktadır. Blair hükümeti Muhafazakârların yarım bıraktığı çalışan soyma yolunda epey adımlar atmış durumdadır; belli bir dönem sonra NI tarafından emeklilik ödeneği durdurularak özel emekliliklerin devreye girmesine geçiş planları devreye konma çalışmaları sürmektedir. Çalışanlar gelir vergisi dışında çift yönlü olarak hem NI hem de ayrıca emeklilik yatırımı ödemek zorunda bırakılmaktadırlar. Bunun yanında hükümetin güvence verdiği emeklilik fonlarının toplandığı kuruluşların 'iflas'larını

açıklamalarıyla çalışanlar tekrar başladıkları yere geri dönmekte 'Parlamento oluşturduğu komitelerle nedenini araştırırken' -bilmezmiş gibi- emeklilik dönemlerinde almayı umut ettikleri yatırımlarını ya tümünden ya da büyük bir çoğunlukla kaybetmektedirler. Mesleki Emeklilik Planı ile fonların toplandığı kuruluşlar -çoğunlukla bankaların bir yan kuruluşudur- böylece hem çalışanlardan hem de hükümetten (son tahlilde gene çalışandan toplanan vergilerden) topladıkları paralarla 'iflas' göstererek paraların üstüne yatmaktadır. Tüm sorumluluk da hükümetin üzerine yüklenerek tekrardan çalışanlardan toplanan vergilerle emeklilere leblebi parası bir maaş bağlanmaktadır. Dünyanın her yerinde olduğu gibi İngiltere'de de egemenler tarafından yük olarak görülen, gereken ilgiyi göremeyen, doğru dürüst beslenemeyen ve kışta tam ısınamayan binlerce emekli ölmektedir. Diğer taraftan tekelere kâr üzerine kâr sağlamaları için her türlü imkanlar yaratılmaktadır.

İşçilere, emekçilere gerek çalıştığı dönemde gerekse de emeklilik döneminde rahat ve huzurlu bir yaşam temeli azami kâr üzerine kurulan bu düzende sağlanmasının imkansızlığı ortadadır. Bu katmerli sömürden kurtulmanın tek yolu toplumsal mülkiyet temelinde kurulacak olan sosyalist bir sistemdir.

EVRİM TEORİSİ VE YARADILIŞ TEORİLERİ

Konuyu Amerika'da ve genel olarak batıda Hristiyan 'Yaradılış Teorileri'nin yine Amerika ve genel olarak Batı'daki mücadelesi temelinde ele almıştık.

21 Şubat 2006 tarihli Radikal gazetesinde ise İsmail Saymaz çıkışlı şu haberle karşılaştık:

'Geçen yıl Mersin'deki okullarda, derslerde Darwin Teorisini anlatan öğretmenlere sürgün cezası verilmesi, iki yıl önce kurulan Üniversite Konseyleri Derneği'ni harekete geçirdi. Dernek 'evrim kuramını öğrettiği için sürgün edilen eğitimciler hakkında açılan soruşturmanın geri alınması, AKP hükümeti ve MEB'in evrim kuramının öğretilmesini engelleyen karar ve uygulamalarını sona erdirmesi, bilimden ve aydınlanmadan yana bir müfredat uygulamaya konulması' talebini içeren bir metni, bir ay önce akademisyenlerin imzasına açtı. 700 akademisyenin imzaladığı metin, MEB yetkililerince bu şekilde kabul edilmeyince, 10

Şubat'ta Bilgi Edinme Kanunu çerçevesinde bakanlığa sunuldu. Metinde şöyle denildi:

'Argümanlar ABD ile aynı'

"Evrim kuramının gerici iktidarların hedef tahtasına yerleşmesi, Türkiye ile sınırlı değil. ABD birçok eyalette evrim kuramını müfredattan çıkardı. ABD ile sıkı ilişkileri olan köktendinci Hristiyan cemaatlerin evrim karşıtı söylemleri, Türkiye'de evrim karşıtı hareketlerin temel argümanlarını oluşturdu. Kurama karşı başlatılan saldırı, ortaçağ yanlısı karanlık düşüncelerin ürünü. Evrimi hedef tahtasına koyarak başlatılan tartışma, bilimsel düşüncenin reddine varıyor."

ÜKD Genel Sekreteri ve Boğaziçi Üniversitesi Biyomedikal Bölümü'nde asistan olarak görev yapan Özgür Genç, Türkiye'de 1985 yılında Milli Eğitim Temel Kanunu'nda yapılan bir değişiklikle 'Yaradılış' yaklaşımının müfredata girdiğini anımsattı. Halen 8. sınıftaki fen bilgisi ile 11. sınıftaki biyoloji kitaplarında Yaradılış

yaklaşımına ya da Evrim Teorisini'nin 'ispatlanmadığı' iddiasına yer verildiğini anlatan Genç, şunları söyledi: "O günden beri Yaradılış yaklaşımı Evrim Teorisini'nin yanında bilimsel tez gibi aktarılıyor. Hatta inisiyatif alan öğretmenler, Evrim Teorisini'ni değil, Yaradılış'ı anlatıyor. Son yıllarda bu bilim dışı tutumda artış görülüyor."

Genç, bu yasanın iptali için gelecek hafta MEB'e dilekçe vereceklerini kaydetti. Genç, MEB'in yanıtına göre İdare Mahkemesi'nde dava açacaklarını da belirtti.

Şuna bakınız. Çocuklara Evrim Teorisini öğrettikleri için öğretmenler sürgün edilmekteler!

Ve devam ediniz! Kimin becerisidir bu kanun?

Evren paşa ve arkadaşlarının!

Şu anda pek çok kimse var! Askeriyenin laisizmin tek tutarlı savunucuları olduklarını ilan ederler!

Gerçekler tersini gösteriyor!

Her köye bir cami, her mahalleye bir cami

Evren Paşa döneminin mirasıdır!

Belediyelerin din ile siyaseti birleştiren partilere devredilmesi Evren Paşa döneminin mirasıdır!

Suudi Arabistan'dan alınan paralarla yurt dışındaki vatandaşların da din ile siyaseti birleştiren partilerin peşine takılmasının örgütlenmesi Evren Paşa döneminin mirasıdır!

Ve işte burada da ortaya konduğu gibi 'Yaradılış Teorilerinin' eğitim müfredatına konması Evren Paşa döneminin mirasıdır! Okullarda din eğitiminin zorunlu hale getirilmesi de Evren Paşa döneminin mirasıdır!

Tekelci burjuvazi, finans oligarşisi tam bir gerici dönemdir yaşamaktadır.

Ondokuzuncu yüzyılın sonlarında ortaya çıktıklarından beri dini gericiğin insanlığın ilerlemesini durdurmak için bir araç olarak kullanılmışlardır. 1980 sonlarında ise her türden dini yoksulları bölmek, onları farklı dinler ve mezheplerden oldukları için birbirleriyle savaştırmak, ve de

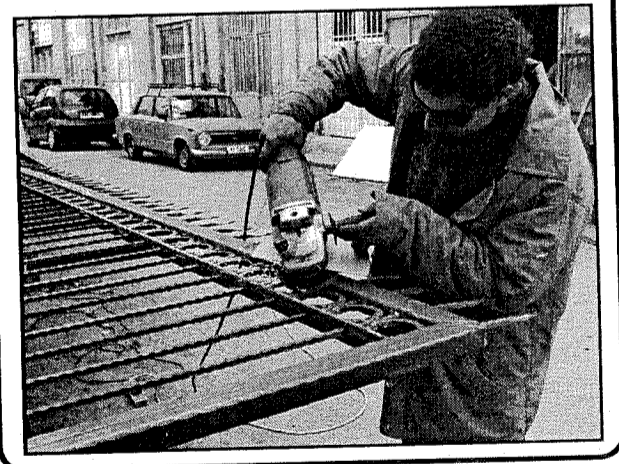
onları komünizmin kurtarıcı yolundan uzak tutmak amacıyla ABD'nin başını çektiği, İngiltere, Japonya ve AB'nin desteklediği, Rusya'yı ele geçiren mafyanın dört elle sarıldığı dini duyguları kullanan bir faaliyet yürütülmektedir.

Evren paşa ve arkadaşları yerli ve yabancı tekeli burjuvaların, finans

oligarşinin Türkiye ve dünya hakimiyeti için faaliyet yürütmüşlerdir. Türk ulusunun değil! Savundukları laisizm değildir, bu sınıfların iktidardır. Bu iktidar dini görüşlerin yayılmasını talep ettiğinde bu görevi yerine getirmişlerdir!

Evrim Teorisine karşı yürüttükleri faaliyetler bunun bir diğer ispatıdır!

EMEĞİN RESMİ

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi
Ödüyorum, Ama
Yine de Elektriksiz
Kalmaya Devam
Ediyoruz!**

Aziz Çelik'ten Resmi Tarih Dersi

Ferda İter

Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisi'nin "totaliter komünist rejimlerin suçlarını uluslararası kınama gereksinimi" adlı karar tasarısı ile ortaya çıkan ve bizde daha çok Aziz Çelik tarafından devam ettirilmeye çalışılan süreç istenilen sonuca ulaşmadı. Öyle ki; insansal bir eleştiri kılıfına sıkıştırılmış bu karalama kampanyasına karşı, SSCB'de yapılan "sevilen liderler" anketinin sonuçları okkalı bir şamar atarken, komünistlerin böyle şamarlarına alışmış ve artık utanacak yüzü kalmamış olanlar, başta tekeli medya olmak üzere sonuçları basmakta bir sakınca görmediler. Bu ankete göre, en sevilen liderler arasında Stalin vardı ve sevilmeyen liderler ise Kruşçev, Gorbaçov ve Yeltsin idi. Anket sonuçları ile politika ve politik değerlendirmeler yapıp yapılamayacağı, yapılırsa ne derece doğru olabileceği bu yazının konusu değil. Kaldı ki kılavuzu karga olanların hurafe ve şizofrenik sayıklamaları ciddiye alıp, tarihi yargılamaya kalktığı bir yer ve zamanda; hangi gerçeği ortaya koyarsanız koyun bir önem arz etmeyecektir. Bu nedenle, anket hakkındaki "ama efendim..."ci itirazları, kılavuzu karga olan bu beylerin ağızlarına naneli sakız olarak bırakmanın daha doğru olacağı kesindir.

Aziz Çelik'in son yazısı "Bir resmi tarih vakası" başlığı altında Kruşçev'in 20. Kongre'de konuşup konuşmadığı üzerine kurulu. Yazının temel kurgusu, 5 Haziran 1956 tarihinde New York Times'da tam 5 sayfa yayımlanan Kruşçev'in konuşmasının, Sovyet halkından Stalinist politikalar nedeniyle 50 yıl gizlenmiş olması. Netice itibarıyla Resmi Tarih.

Aziz Çelik'in yazılarında diktatörlük-demokrasi bağlamında demokrasiden yana ağırlık ve buna ilişkilendirilmeye çalışılan anti-Stalin bir söylem mevcuttur. Bunu her zaman ortaya koymaktadır. Ancak ortaya koymadığı, 'hangi ideolojik kimlik' üzerinden konuşup yazdığıdır. Aziz Çelik dünyaya, olaylara ve mücadeleye komünist ideoloji üzerinden mi, sosyal-demokrat olarak mı yoksa liberal bir sendikacı kimliği ile mi bakmaktadır? Kim ile neyi tartıştığımız açısından bu önemlidir. Ancak buradaki önem elbette Aziz Çelik'in subjektif olarak kendisini nerede hissettiği ile ilgili değildir, onun objektif olarak nerede durduğu ve kendisinin bunu kabul edip

etmediği ile ilgilidir. Subjektif bir yaklaşım sergilemesi, karşısına, hiç sevmediği Stalin'in "sarı ayakkabılar" örneğini çıkartabilir. Türkçesi, nasıl yaşıyorsa öyle düşüyordur.

"Bir resmi tarih vakası" yazısının Reha Muhtar ekolünü izleyen giriş bölümünden sonra, kesinlikle doğru olan ve yazılarını okuduğumuz bir kez daha kesinlikle inandığımız şu sözlere katılmamak mümkün değil : "Resmi tarih yazımının en önemli özelliği, olguları "günün ihtiyaçlarına" uygun olarak yeniden düzenlemesi, bir kısmını görmezden gelmesi, bir kısmını abartması veya bir kısmını tahrif etmesidir" Evet, her yanlış saat bile günde iki kez doğruyu gösterir.

Aziz Çelik "Avrupa Konseyi ve Tarihi Yargılamak" adlı yazısını "Moskova duruşmaları neydi?" diye bitiriyor. Sahi neydi Moskova Duruşmaları? Moskova Duruşmalarını anlayabilmek için, ilk önce, M-L anlamda Parti kavramına sahip olmak gerekir. M-L Parti bir renk cümbüşü, bir entel bar ve aşkların buluşma yeri değildir. O sadece ve sadece Devrim'in partisidir. Lenin'in "Ne Yapmalı" adlı eserinde ayrıntıları bulunabilir. Moskova Duruşmaları bu bağlamda parti politikalarına muhalif kesimin partiden ihraç edilmelerine rağmen, partiye karşı (elbette davul ve zurna partisine değil) saldırılarını sürdürmeleri sonucunda açılmıştır. Aziz Çelik diyor ki : "Lenin'in arkadaşları kurşuna dizildi" Evet yanlış okumadınız. Kişiyi tapınmadan bahseden Aziz Çelik, kişiyi öne çıkartarak görüşlerini kanıtlamaya çalışan Aziz Çelik. Yani Lenin'in bir dönem arkadaşları olmuş (ki ideolojik olarak Lenin kendilerini yerden yere vurmıştır) kişiler, Parti'ye ve devrime ihanet etse de cezalandırılmaz. Aziz Çelik böylelikle altını çok güzel çizdiği bir resmi tarih yazımını sunuyor bizlere.

Şu soruyu sormak gerekir : Aziz Çelik Kruşçev'i kişilik olarak benimliyor mu ve onun politikalarını haklı görüyor mu? Bilmeyen yok, Kruşçev Stalin'in sağ koludur, Stalin ölünce ona düşman kesilmiştir. Neden? Komünist Parti yönetiminde otoritesini sağlamak ve halk nezdinde sevilen Stalin'i gözden düşürerek kendi karizmasını güçlendirmek için olabilir mi?

"Moskova Tarih Enstitüsü ve Arşivler Müdürü Yuri Afanasiev 1987 yılında La Stampa'ya verdiği bir demeçte, Stalin'in halk tarafından sevildiğini belirttiğinden

sonra şöyle devam ediyor: "Bu mirastan kurtulabilmemiz için yalnız bilime değil, propagandaya da önemli görevler düşüyor" (Metin Çulhaoğlu, Sovyet Deneyinden Siyaset Dersleri, Gelenek y. S.164)

Ne kadar ilginç değil mi yaklaşık 20 sene sonra Sovyet halkı Stalin'i sevdiğini yeniden onaylıyor ve arkasından Kruşçev'in konuşması düşüyor gündeme. Bilim değil ama propaganda çok iyi işliyor.

Aziz Çelik, Kruşçev hakkında herhangi bir bilgi vermeden 20. kongredeki konuşmasından yola çıkarak Stalin'e vurmaya çabılıyor. Bunu sokaktaki sıradan bir adam da yapabilir. Fakat Aziz Çelik bir sendikanın eğitim uzmanı! Radikal gazetesindeki haberi yazıya çevirerek sunmak bir eğitim uzmanının işi olmasa gerek. Bir eğitim uzmanı ilk iş o konuşmanın metnini bulup, sunmak zorundadır. Karından değil metin üzerinden konuşmalıdır. Yoksa gerçekleri tahrif eder, bir kısmını görmezden gelir, bir kısmını abartır.

Kruşçev'in konuşmasına önem veren biri onun Sovyet politikalarına da değinir. SSCB'nin Stalin'in ölümüne kadar bir dış politika olan "Barış İçinde Bir Arada Yaşama" ilkesinin, Kruşçev zamanında, sosyalist dünya ile emperyalist dünyanın barıştırılması olarak değiştirildiğini belirtir, nedenlerini sıralar veya sorgulamasını yapar. Zorunlu mudur? Evet, eğitim uzmanı ise yargılara bu kadar kolay varamaz, bu bir. Kendi görüşlerine dayanak yapmak için 'History Of The USSR', 'Yakın Çağlar Tarihi' gibi eserlerden örnek veriyorsa bunları yapmak zorundadır, bu iki. Yapmazsa, olguları günün ihtiyaçlarına göre yeniden düzenliyordur.

Konuşmanın yasaklanması ile ilgili ve dolayısıyla Aziz Çelik'in yazısını da kapsayan bir çelişki var. Çelik diyor ki: "Bilindiği gibi SBKP 20. kongresi Stalin dönemi uygulamalarını "kişinin putlaştırılması" olarak nitelemiş ve "destalinizasyon" süreci başlatmıştı" Buradaki çelişki şu: Kongre destalinizasyon süreci başlatıyor fakat bu konuda konuşma yapan Kruşçev'in konuşmasını gizliyor. Aziz Çelik aynı soruyu "Kruşçev 20. kongrede konuştuysa, bu konuşma 50 yıl neden saklandı" diye soruyor ve cevabı "stalinizmden kopmamak" anlayışına getiriyor. Hatta Kruşçev'in konuşmasını bile metodolojik olarak Stalinizmden

SSCB, Stalin'in 1953'te ölümünden sonra Kruşçev önderliğindeki revizyonistlerce yönetilmeye başlamıştı. (Kruşçev döneminin ABD Başkanı Nikson ile birlikte)

kopamayan bir konuşma olarak eleştiriyor. (Örnekleme yok, konuşmayı okuduğu ima ediyor)

Ve devamla, Kruşçev'in kaygısının da muhtemelen "rejimin bekası" olduğunu belirtiyor.

Ve önceki örnekleri gibi, kendisi için iyi bir dayanak olacağını düşündüğü Althusser'in İletişim yayınlarından çıkma ve üç derlemesinin toplandığı "İdeoloji ve Devletin İdeolojik Aygıtları/Bir Araştırma İçin Notlar" adlı kitabından örnek sunuyor. (s.91) Aynı kitaptan bir başka örneği de biz sunalım : "Bir ideoloji her zaman hem bir aygıtta, hem de aygıtın pratiğinde veya pratiklerinde varolur. Bu varoluş maddidir." (s.56)

Althusser komünist yaşamdan Marksist felsefeciliğe çekilmiş bir düşünürdür. Eminiz, Aziz Çelik Althusser'in FKP'ye karşı anti-hümanist Marksizm'i ileri sürdüğünü ve bununla neyi anlatmaya çalıştığını biliyordur. Onun ideolojilerin sonsuz olduğuna inandığını da gözden kaçırmamıştır. Ve hatta çalışma masasının bir köşesinde Althusser'in şu sözleri de yazılıdır:

"Stalinci dogmatizmin eleştirisi komünist entelektüeller tarafından bir kurtuluş şeklinde yaşandı. Bu kurtuluş, liberal-moral eğilimde derin bir ideolojik reaksiyona yol açtı ve bu da kendiliğinden 'yabancılaşma', 'insan kişiliği', 'insan', 'özgürlük' gibi eski felsefi temalarla buluştu." (Marx için adlı eserden. Kaynak, Evrensel Kültür, s.158) Bu eski felsefi temalarla kastedilmeye çalışılan "varoluşçuluk" olsa gerek.

Evet, şu Resmi Tarih Tezi denilen olgu, gerçekten önemli ve üzerinde durulması gereken bir konu. Kimi zaman dışında kalınmaya çalışılırken gülünç biçimde içine düşmüş olunuyor. Bakalım sendika eğitim uzmanı sayın Aziz Çelik'in bu resmi tezlerle ilgili daha ne gibi çıkışları olacak. Hazır Kürt Konferansı da yaklaşıyor...

Günlük Basına Yansımayanlar

Kuzeyin Cumhurbaşkanı M. A. Talat sağlık nedenleri ile ameliyat için Türkiye'de olduğu dönemde eski Cumhurbaşkanı R. R. Denktaş çarpıcı açıklamalarda bulundu.

Önce M. A. Talat'a geçmiş olsun diyoruz. Ümit ederiz sağlığı yerinde ve ele aldığımız habere de açıklık getirir şeffaflık çerçevesinde...

Basına yansıyan açıklamalarında Denktaş Kıbrıs'ta son sözün TC'de olduğunu üstüne basa basa açıkladı. Yaptığı açıklamalar ile Talat'ın yokluğunu hissettirmede. Kuzey Kıbrıs'taki devletin başsız olduğunu bir an olsun hükümet de fark etmedi bu açıklamalar ile...

R. R. Denktaş M. A. Talat ameliyat olmadan önce, 23 Ocak 2006'da, bir web sitesinde yayınlanan yazısında "koyu muhalifi"nden söz etti. Koyu muhalifi Denktaş'a neden haklı olduğunu gerekçeleri ile anlatmış İstanbul'da bir yemekte...

"Koyu muhalifin" kim olduğunu açıklamasa da ipuçlarını veriyor R. R. Denktaş... Denktaş'ın söylediği sözlerden bu "koyu muhalif"in M. A. Talat olduğu açıkça görülüyor. Ve bu koyu muhalif Denktaş politikasının doğruluğunu dillendirmiş.

Denktaş'ın bu açıklamaları

karşısında burjuva basının sessiz kalması dikkat çekicidir. Ancak son 3 haftada kuzey Kıbrıs'taki büyük ortağın siyasi duruşlarında eski Denktaş siyaseti açıktan açığa kendini gösteriyor. Uzlaşmaz tarafın Kıbrıslı Rumlar olduğunu açıklamaları, TC'nin Kıbrıs'la ilgili siyasetlerine tam destek; tüm bunlar bu siyasetin göstergesidir.

M. A. Talat'a haksızlık yapmayalım. Hem Denktaş İstanbul'da yemekte kiminle konuştuğunu açıklasın, hem de M. A. Talat Denktaş'ın söz ettiği "koyu muhalif"in kendinin olmadığını ilan etsin. İlan etsinler ki kitlelere seçimler sırasında "barışı

getirecek" kişi olarak sunulan Talat'ın Denktaş gibi 40 yıllık "dava avukatlığı" yapmayacağını da verdiği sözlerle ve yaptığı icraatlarla yargılasın.

Fazla mı istiyoruz?

Global Rekabette Yeni İttifaklar

Geçtiğimiz hafta ABD ile Hindistan arasında nükleer konularda imzalanan anlaşma emperyalist dünyada güç dengelerinin Uzakdoğu'da yeni bir yürüğe doğru gittiğine işaret ediyor.

ABD ve Hindistan arasında nükleer konularda varılan anlaşma 8 ay önce ABD ile Hindistan arasında imzalanan "Ortak Savunma Anlaşması"nın devamı olarak görülmesi de Soğuk Savaş'ın sona ermesinden sonra ABD emperyalizmini uzun zamandır sürekli meşgul eden rakip emperyalist gücün Çin olduğu artık gün ışığına çıkıyor.

Soğuk Savaş döneminde "Bağlantısızlar" grubunun başını çekenlerden biri olan Hindistan dönemin Sovyetler Birliği ile yakınlığı ile biliniyordu. 1974'de nükleer silaha sahip olan Hindistan Uzakdoğu'da ABD ve Batılı emperyalistlerin bu alandaki tekeline son vermişti. ABD ve Batılı emperyalistler Hindistan'ın bu girişimi nedeniyle 30 yıldır birçok teknolojinin Hindistan'a ulaşmasını engellediler.

Soğuk Savaş'ın sona ermesi, global rekabetin yeni bir ortamda (Dünya Ticaret Örgütü, vs. ile) kızışması, Uzakdoğu'da gerek nüfus gerekse de üretim hacmi ile büyük bir ivme kazanan Çin emperyalizmine karşı yeni yerel rakiplerin piyasaya çıkmasını çıkartılmasını da beraberinde getirdi.

ABD emperyalist tekelleri ile uluslararası tekeller globalleşmenin yeni yatırım merkezi olarak Hindistan'a kayıyorlar. Bilim ve

teknik konularında ciddi bir insan kaynağına sahip olan Hindistan, uluslararası tekellerin yeni çekim merkezi olurken aynı zamanda da ekonomisi için enerji kaynaklarına da ihtiyaç duyuyor. Bu enerji kaynaklarının en önde geleni ise elektrik üretimidir.

ABD ile Hindistan arasında nükleer konularda yapılan anlaşma ile ABD tekelleri Hindistan'a 22 nükleer santral kurmaya gidiyor. Bu santrallerin 8 tanesinin askeri amaçlarla kullanılacağı da açıkça ilan ediliyor. Hindistan ise uzun zamandır Uluslararası Atom Enerjisi Örgütüne kapalı tuttuğu araştırmalarını açacak.

Son dönemde İran'la nükleer konularda dalaşmakta olan ABD ve batı Avrupa emperyalistlerinin Hindistan'a yaptırımlardan vaz geçmesi İran'la dalaşmalarında kendilerine Hindistan gibi yeni bir müttefik kazandı.

Bilindiği gibi bilim alanında araştırma yayınlarının çoğunda Uzakdoğulu bilimcilerin isimleri geçmektedir. ABD elektrik tekelleri nükleer santrallerle kasalarını doldurmaya giderken diğer tekeller de Hindistan'ın ucuz ve ileri seviyede eğitilmiş insan kaynağına ve nükleer enerjide önemli bir ham madde kaynağı olan thorium kaynaklarına da el atıyorlar. ABD ile Hindistan arasında nükleer konularda varılan anlaşma ayrıca tarım, çevre, sağlık ve ticari konularda yapılan anlaşmalarla da pekiştirildi. Bunlara ek olarak 1 milyar nüfuslu bir pazara da el atılmış oluyor.

Hindistan'ın uzun zamandır Hızlı Beslemeli Nükleer Reaktör'ler

üzerinde çalışma yürüttüğünü açıklayan Hindistan'daki burjuva-emperyalist muhalifler, ABD ile Hindistan arasında böyle bir anlaşma ile Hindistan'ın nükleer santraller inşasında ve pazarlamasında önünün kapandığını açıklıyorlar. Bu da ABD emperyalizminin nükleer konularda bilgi kaynağına sahip olan Hindistan'dan faydalanacağına işaret ediyor.

Soğuk Savaş dönemindeki ilişkiler ile şimdiki ilişkiler arasındaki fark olduğunu söyleyen Bush, "şimdi ilişkiler dramatik olarak değişiyor" diyerek yeni oluşturulan ittifaka dikkati çekiyor.

Daha dün kadar çevrenin korunmasına ayak sürten ABD rejimi şimdi ise fosil yakıtlarından kaynaklanan karbondioksit emisyonunu gerekçe göstererek nükleer santrallerin buna karşı iyi bir önlem olduğunu öne sürmekten geri durmuyor.

ABD'deki tekeller arasındaki rekabet Hindistan ile yapılan bu anlaşmada da kendisini gösterdi. Bazı ABD tekellerinin sözcüleri Bush'un bu anlaşma ile nükleer kuralları çiğnediğini açıklamaları ABD'deki bazı tekellerin kaygılarını dile getirmekten öteye birşey değildir. ABD rejiminden Nick Burns ise bu anlaşmalarla ABD ile Hindistan arasında var olan 30 yıllık rahatsız edici ilişkilerin son bulduğunu açıklarken Hindistan'ın nükleer alandaki programını şimdilik %100 ele geçirmediklerini de açıklamaktan geri durmuyor.

Bush'un Hindistan'a yaptığı ziyarete işçi ve yoksul kesimler elbette sessiz kalamazdı ve

kalmadı da... Çeşitli milliyetlerden ve inançlardan milyonlarca işçi ve yoksul sokakları doldurarak Bush'u protesto etti. Ancak bu protestolarda ne kadar da komünistler yer alsa da, sadece Bush'a karşı yönelik olması ve kendi burjuva-emperyalist hükümetlerine karşı da aynı mücadeleyi göstermemeleri ülkedeki sınıf mücadelesinin doğru bir bilince henüz tam anlamı ile sahip olmadığını da gösteriyor.

ABD ve Hindistan arasında varılan anlaşma tekellerin yeni dünya rekabetinde azami kârlar uğruna kendi kurallarını ayaklar altına almaktan ve rakiplerine karşı yeni ittifaklardan kaçınmayacağını gösteriyor. ABD emperyalistleri Uzakdoğu'da Çin emperyalistlerine karşı kendine yeni bir dost edindi.

Dünya işçi sınıfının dünya tekelleri arasındaki rekabetlerde onlar arasındaki dalaşmaların bir parçası olmaktan kurtulamadığı sürece tekellerin dünyada yoksulluğu, katliamları ve insanlık dışı uygulamalarını daha da artıracığını gösteriyor.

Balon Siyaseti

Burjuva-emperyalist çözüm planlarının iflas ettiğini ilan ettik ya...

Buna inanmak istemeyenler bu burjuva-emperyalist çözüm artıklarını karıştırmaya devam ediyorlar, belki karınlarını doyuracak birşeyler bulurlar diye...

Bazı burjuva-emperyalist çözüm yanlıları hala daha büyük emperyalistler ile BM sözcülerinin açıklamalarındaki kelimelerle uğraşıyorlar. Annan-Papadopoulos Paris görüşmesinde Annan Planı kelimelerini duyan bizim Sami Özüslü da "Annan Planı'nın hala daha gündemde olduğunu anlatmaya çalıştı.

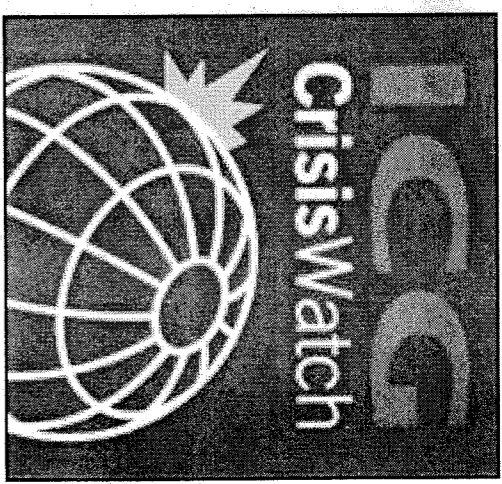
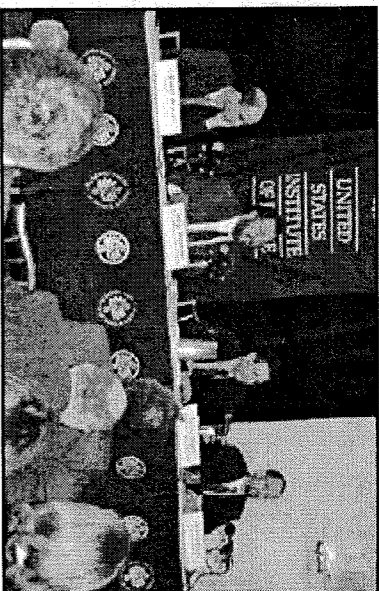
Kitlelerin burjuva-emperyalist çözüm planlarından hayır gelmeyeceğini görmemeleri için, gerek güney gerekse de kuzey Kıbrısta mevcut sistemden beslenen emperyalizmin masaları burjuvalara yeni bir balon sunuldu 8 Mart'ta.

Nedir bu balon?
Dünya tekelleri 1995 yılında

merkezi Brüksel'de olan bir Uluslararası Kriz Grubu oluştu.

Uluslararası Kriz Grubu emperyalist dünyada tekellerin çıkarlarının korunması için burjuva devletler ve uluslar arasında mevcut anlaşmazlıklara yeni bir boyut katmayı defleyen bu örgüt kendisini "kâr amaçlı olmayan" olarak açıklasa da dünyada önde gelen birçok tekelin mali ve de temsilcileri ile desteklenmektedir. Soros, Chevron, Microsoft vs. gibi firmalar Uluslararası Kriz Grubu'nun sponsorlarındandır.

Bu Kriz Grubu Kıbrıs'ta ilgili yayınladığı raporda gerek güney gerekse de kuzey burjuvalarına "yeni" bir yol gösteriyor. Bu yeni yolu gösterirken de hem kuzeyin hem de güneyin burjuvalarına "tavsiyelerde" bulunuyor. İngiliz, ABD, AB, TC ve Yunanistan'ın da bu tavsiyelere uyması bekleniyor. Kriz Grubu'nun açıklamaları

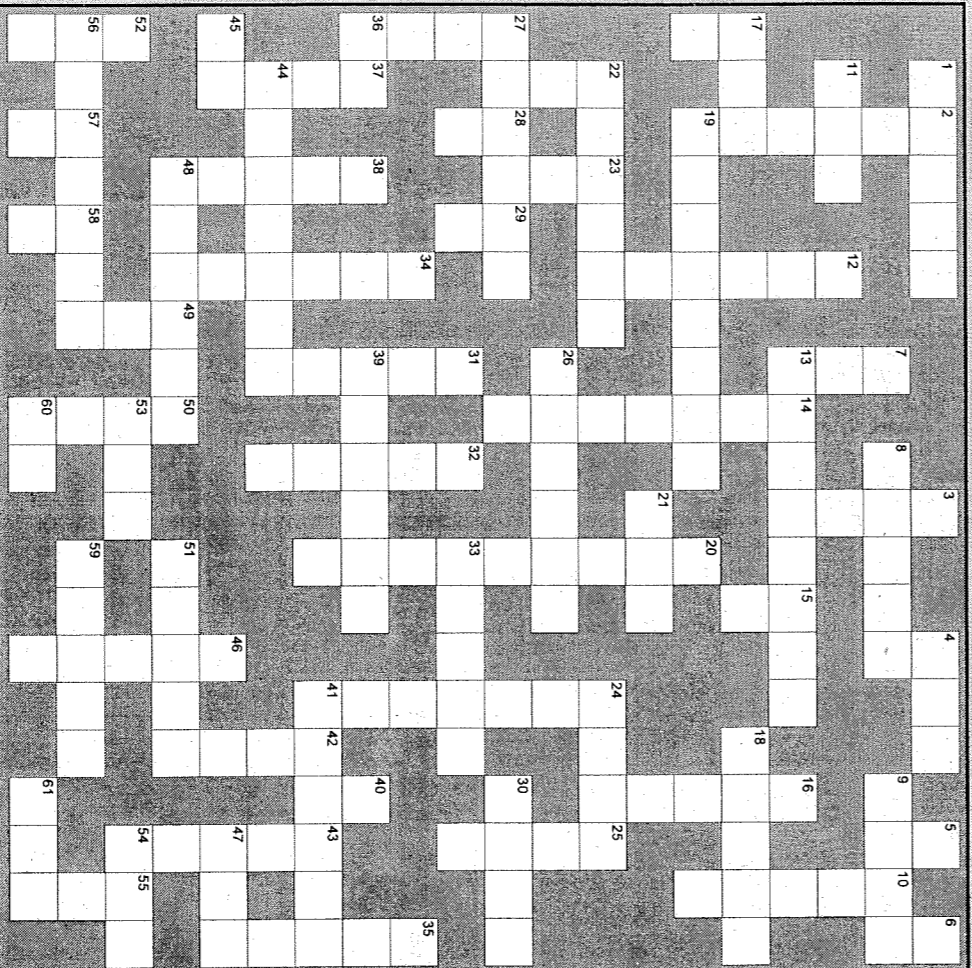
dünya tekellerinin güney Kıbrıs'taki mevcut burjuva siyasi güç dengelerinin değişmesini talep ediyor. ABD-İngiliz emperyalizminin planlarının hayat bulmasını istiyor. Fakat bunu tek yanlı yapmıyor. Kıbrıslı Rum burjuvalarına da birşeyler veriyor bu "tavsiyeler" ile... Mesela Maraş'ın açılmasını, mesela kuzeydeki Rum malları üzerine yapılan inşaatların durdurulmasını, mesela TC'nin bir miktar asker çekmesini...

Bizim Kıbrıslı Türk günlük burjuva medya raporunda mevcut konuları tümü ile anlatmak yerine yangından mal kaçırması sahip misali kendisini haklı çıkaran konuları öne

KSSG Bulmaca

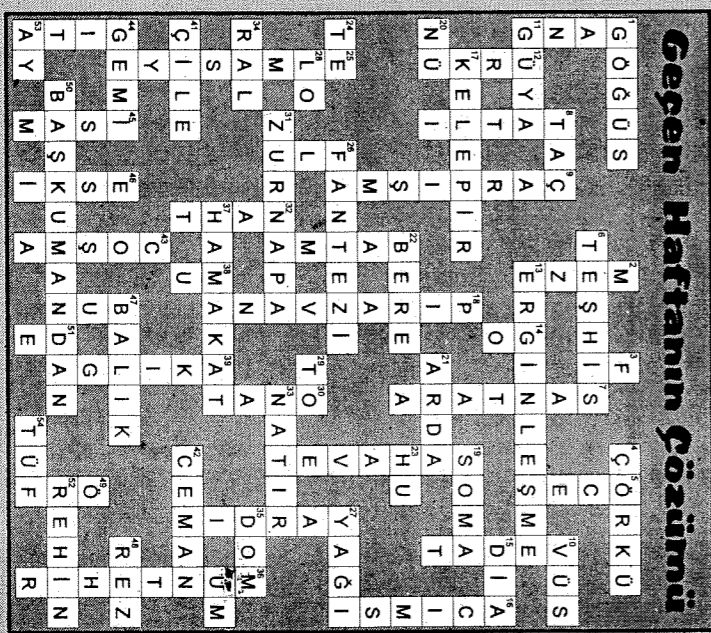
SOLDAN SAĞA

- Çıdam, Tahammül,
- Dayanç.
- Alıtyyon, Akı.
- Kethüda.
- Mısır.
- Mu, Myu, Rıs,
- Veber.
- Fevkalbeşer,
- Metafizik.
- Bir cins tuzlu toprak cinsi.
- Rime, Pürüz.
- Aşın tıreme.
- Hayvan ölüsü,
- Lase-Cife.
- Elde etme, İktisap,
- Kazanım.
- Birdenbire çıkan.
- Çıplık ve tüysüz.
- Büyük ve gösterişli mezar.
- İlham.
- Anlama yeteneği,
- Algi.
- Alının simgesi.
- Eskiz, Müsvete,
- Karalama.
- Akreç.
- Eritrosit.
- Yaylı bir silah.
- Gözü kapalı
- inanılan düşünce, / Halk, İnsanlar.
- Lerzan.
- Arsız, Edepsiz.
- Düğün yemeği, Yeli e, Toy.
- Bir tembih ve uyan sözü.
- Koordine.
- Olgunlaşmak Üzere olan tahıl.
- Koca-Zevce-Zevce-Refika-Kan-Hatun-Emsal-Küfüv, Kül döken
- Giz, Raz.

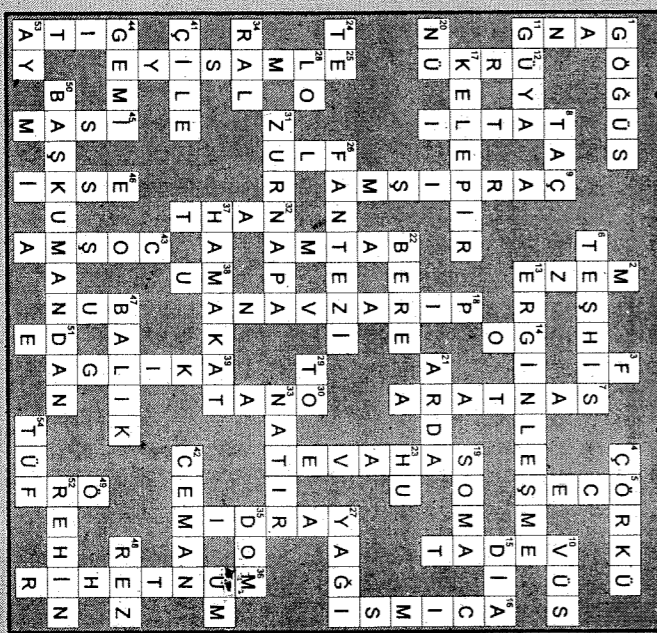

YUKARIDAN AŞAĞIYA

- Sevge ve dostluk.
- Bir memet cinsi.
- "Başına buyruk hükümdar" anlamında sözcük.
- Ab, Ma / Kenar sıstü
- Beis, Hatel, Zıyan,
- Dokunca.
- Anıtık bir Japon parası / Saka Türklerinin ünlü destanı.
- İnsanlar.
- Yankı, Akis.
- Gökkuşağı.
- İstınatgah, Mesnet.
- "Günaha sokma.
- Siperli fener.
- Aydınlık, Işık, Zıya
- İsvec işçi sendikası.
- Fiyat, Eder, Meblağ,
- Semin, Yekün.
- Sev, Nen.
- Güç, Tab, Zor,
- Mecal, Takat, Erç, Efor.
- Bir toprak türü.
- Irak, Dür, Bat, Aksa.

Gegen Haftanın Güzümü

Ve Tüccarlar Konuştu

KTTO Yönetim Kurulu 11 Mart günü Saray Otel'de yaptıkları basın toplantısında kuzey Kıbrıs'ta sömürü ortamının nasıl düzenlenmesi gerektiğini, kuzey Kıbrıs'taki burjuvaların kârlarını artırmak için hükümetin neler yapması gerektiğini sıraladı.

Kuzey Kıbrıs burjuvaları azami kârlarını ilerletmek için "mevcut büyüme trendinin sürdürülebilir" yani sömürü ile elde edilen kârların devam edebilmesi için bir dizi taleplerde bulundu. KTTO temsil ettiği sınıfın çıkarlarını açıklarken hükümetten "reel sektöre ve özel girişimcilere gereken önemin verilmesini ve işletmelerin mutlaka doğrudan veya dolaylı kamu politikalarıyla desteklenme"sini talep etti. Bu taleplerde bulunan burjuvalar hükümete DİYET borcunu hatırlattı.

"Serbest piyasa"dan ve özel sektör ekonomisinden söz eden burjuvalarımız "ulaşım, enerji, su, telekomünikasyon, serbest piyasa ekonomisinin tüm kural ve kurumlarıyla çalışması için gerekli yasal düzenlemeler" isterken biriken sermayeleri ile daha da fazla sömürü yapabilmek için elektrik, su ve telekomünikasyonun da özelleştirilmesi talep etmektedirler.

Serbest piyasadan söz eden büyük burjuvalarımız aynı zamanda navlunda sübvansiyeye talep ederek kendilerinin göklere çıkardığı o serbest piyasa ekonomisinin o kadar da serbest olmadığını gizleyemiyor. Serbest piyasa ekonomisi dedikleri o sistemin aslında birkaç tekelin ekonomisi olduğunu geriye kalan esnaf, zanaatkar ve küçük üretici ile işçi ve memur çalışanlarının ise bu ekonomi altında ezilmesini normal karşılıyor büyük patronlar.

Kıbrıslı Türk büyük burjuvalar sömürüyle elde ettikleri sermaye birikimlerini artırmak için vergilerinin azaltılmasını talep ediyorlar. Kurumlar vergisini kim veriyor? Şirketler! Veraset alan kimler? Burjuvaların aileleri! Ve sıradan yoksul ve dar gelirli kesimlerle memurların geriye bırakacakları fazla birşeyleri yokken büyük burjuvalarımız başkalarının sırtından biriktirdikleri korkunç servetin ailesinin dışına çıkmaması için veraset vergisini azaltmak istiyorlar. Bunu da süslü sözlerle gizlemeye çalışıyorlar.

Sadece bu mu?

Bir yandan ithal edilen malların KDV'sinin peşin olarak ödenmesi için imtiyazlar talep eden tüccarlarımız yap-sat inşaatlarda ise KDV'nin peşin ödenmesini devreye koymak istiyorlar. Peki neden? Ticarete daha az bir sermaye ile satışlardan elde edilen sermaye dönüşümü sayesinde kârlarını artırırken 3 aylık KDV geciktirmesi ile faizsiz sermayeye sahip olacaklar ve 3 ay geciktirilmiş KDV parası ile sermaye dönüşümünden kârlarına kârlar katacaklar. Yap-sat inşaatlarında ise farkı bir yaklaşım sergileyerek azami kârların kaynaklarını örtmeye çalışıyorlar. Böylece, KDV'si peşin ödenmiş inşaatlardan spekülasyon sayesinde beyan edilen ve KDV'si ödenen değer çok daha üstünde villaların ve dairelerin satılacağını çok iyi bilen burjuvalarımız, beyan edilen fiyatın üstünden yapılan satışlarda vergiden muafiyet sağlayacaklar.

KTTO başkanı Nami girdi maliyetlerini azaltmayı da öne sürüyor. Bunun da çözümünü ek mesai ücretlerinin azaltılmasında buluyor. Gemi geç vakitte gelmişse ve de işçilerle memurlar gece yarısı çalışmak zorunda kalmışlarsa niye ek

mesai artırılsın diyor Nami... Tüccarlarımız, burjuvalarımız işçilerle memurların normal mesai dışında çalışması nedeni ile aldıkları ek mesaiyi ise haksız olarak görüyor.

Daha neler istiyor KKTO ve onun üyesi büyük patronlar?

Yabancı sermayenin kuzeye akın etmesini...

Kuzey Kıbrıs'a yabancı sermayenin akışını sağlamak için de TC'nin bu şirketlere güvence vermesini istiyor. Çünkü tüccarlarımız uzun zamandan beri acentalığını yaptıkları şirketlerin dışında yeni alanlara kaymak istiyorlar. Sadece tüccarlık yapmak istemiyorlar. Alışmış kudurmuştan beter! Şimdi de yabancı şirketlere memleketi peşkeş çekmek ve onlarla beraber sömürülerini artırmak için hükümetten yeni yasalar ve de girişimler talep ediyor.

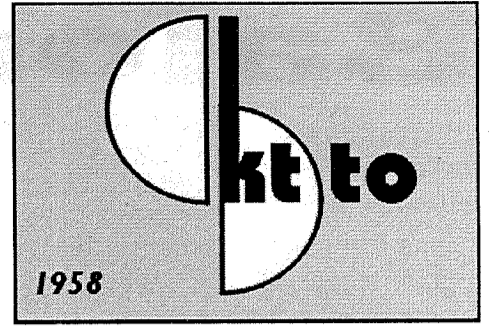
Diyet istiyorlar.

Seçim öncesi CTP'ye mali katkı ve kulis yapan patronların Maliye Bakanı Ahmet Uzun'dan da talepleri vardır elbette...

"Nedir bu uzayıp giden sendikalarla toplu iş sözleşmeleri?" diyor patronlar. "Nedir bu memurlara maaş artışları?" diyor patronlar. "Verimlilik!" diyor patronlar. "Aynı iş olanakları ile ve ücretle daha fazla iş!" diyor patronlar. Ne de olsa patronlar hep öyle yaparak kârlarına kârlar katmıyor mu? Neden Maliye Bakanı patronların vergilerini azaltmasını da memurlara daha fazla maaş versin? Öyle değil mi?

Maliye Bakanı'nın sadece işgücü tarafını düşünmemesini talep ediyor patronlar...

Kendilerine de eşit zaman ve enerji harcamasını istiyor patronlar. Ne de olsa hükümete onların maddi ve manevi destekleri sayesinde geldi

CTP-DP.

Bürokrasiden de şikayetçi patronlar. Hem de kendi bürokrasilerinden... Aceleleri vardır. Kuzeyin ekonomisindeki bugünkü canlılık sonsuza kadar devam etmeyeceği için kendi milyonlarına milyonlar katmanın tam zamanıdır çünkü... Burjuvazinin kendi çıkarttığı yasalar ona engel oluyor. O zaman yasaları değiştirin diyor patronlar. Bu işler tek elden olsun. Tıpkı patronların yönettiği gibi... Yasaları öne süren memurların da işine son verin ya da sürün diyorlar...

Yasaların bazı işleri yavaşlattığını özellikle de elektrik ve su alt yapılarında gecikmeler yaşandığına dikkati çeken KTTO Asbaşkanı Çerkez, bu alanlarda yap-işlet-devret modelini de alternatif olarak sunuyor. Ne de olsa yabancılar için inşa edilen villalardan azami kârlar eden şirketlerden bazıları da onun şirketleri... Sermaye de onda olunca tumturaklı "yap-işlet-devret" sözlerinin arkasına sığınarak daha da fazla kârlar peşinde olduğunu gizleyemiyor.

Tüccarlarımızın, büyük burjuvalarımızın acelesi vardır. Şarıl şarıl akan derenin suyunun çalışanların değil de kendi arazilerine akıtılması için ayağa kalktılar. Hükümetten DİYET talep ediyorlar.

Seçimlerin tam da arifesinde böyle bir talep olur mu hükümetten? CTP ya diyeti ödeyecek ya da patronların atış poligonu olacak. Bunun orta yolu yoktur!

Betonlaşma Hakkında İki Görüş

Berlin Turizm Fuarı'na katılan Hasan Hastürer Almanya'dan turistlerin kuzey Kıbrıs'a tekrardan tatile gitmeme nedenini kuzeyin betonlaşması olarak anlattı. Kuzey Kıbrıs'ın doğal güzelliklerinin villa inşaatları ile yağmalanmasının kaynağını göremedi Hastürer...

Doğal güzelliklerinin CTP-DP hükümetinin ekonomi siyaseti sayesinde ırzına geçildiğini herkes görüyor ama Hastürer göremiyor.

Hastürer, turizm alanında sadece beton yığınının mı işaret ediyor?

Hayır!

Kuzey Kıbrıs'ın ucuz turistler yerine zengin turistlerin çekim merkezi olmasını istiyor ve bas bas bağılıyor:

"Zengin turistler daha fazla bırakır!"

Ey kuzey Kıbrıslılar!

Vatan diye gurur duyduğumuz Kıbrıs'ımızda onca yabancı askere ve TC kumarbazlarına hizmetçi olduğumuz yetmezmiş gibi şimdi de zengin Avrupalıların hizmetçisi olmamız isteniyor.

Kıbrıslılar bu kadar beceriksiz mi ki bu işlerle uğraşsın?

Birçok alanlarda üniversite mezununa sahip olan ancak kendi dallarında iş bulamayan gençlerimizin harikalar üretebileceği bir üretim yaratmak dururken neden Avrupalıların ya da diğer yabancıların hizmetçisi olalım ki?

Hükümet buna ekonomik çözümler üreteceğine hala hazırda oteller ve deniz sahillerini parsellemiş şirketlerin ceplerini doldurmayı tercih ediyor.

İnsanlarımızın yabancıların hizmetçisi olarak çalışması umurlarında bile değil.

Yeter ki turizm sayesinde sömürü devam etsin.

Yeter ki kitlelere sus payı verilerek rejim devam etsin.

Öyle değil mi sayın Hastürer?

***

Hasan Hastürer betonlaşma yığınının Alman turistlerin Kıbrıs'a gelmemesine neden olduğunu

anlatırken aynı gün Londra'da Başbakan Soyer ise tersi açıklamalarda bulunuyor.

Ne diyor Ferdi Sabit Soyer İngiltere'de Press Association ile yaptığı basın toplantısında?

Kuzey Kıbrıs'ta "villa, mülk alanlara devlet garantisi veriyorum" diyor.

Aslında doğru söylüyor Başbakan Soyer.

İngiltere'de Orams davasının savunma avukatı olarak Cherie Blair boşuna seçilmedi. Blair'in masraflarının da TC devleti tarafından karşılandığı açıkça ilan edildi.

Bundan daha iyi devlet garantisi olur mu yani şimdi?

Başka?

İngilizlerin kuzey Kıbrıs'ta gönül rahatlığı ile mal sahibi olmalarından yanadır.

Ve Rum arazileri üzerine inşa edilen villaları alanlara elindeki kozu da açıklıyor.

Ne diyor Ferdi?

Kıbrıslı Rumlar dava açmaya kalkarlarsa güneyden kuzeye göç eden Kıbrıslı Türklerin de güneyde bıraktıkları mallar için dava açmaya hazır olduklarını söylüyor.

Yani

"Sizde vardır da bizde yoktur?"

diyor Ferdi...

Hani devlet garantisi?

Hani kuzeyin devleti puan karşılığında güney göçmenlerinin mallarını devralmıştı ve karşılığında da kuzeyde mal vermişti anlayışı?

Hani "devletiz biz" anlayışı?

Burjuvalarımız işlerine geldiklerinde kendi hazırladıkları hak-hukuktan söz ediyorlar.

İşlerine geldiğinde ise kendi yasalarını bir kenara atarak milli hasımları Kıbrıslı Rum burjuvalarla burjuva hukuku çerçevesinde dalaşmaktan da uzak durmuyorlar.

Ne diyelim?

Burjuva-emperyalist tutarlılık bu işte!

OKUYUCU MEKTUBU

Diren Yağmur

MÜCADELE ARAÇLARI

Komünistler hiçbir mücadele aracını reddetmezler. Zaten böyle lüksleri de yoktur. Zafere doğru atılım sağlayacak her türlü mücadele biçimini kullanmak ve geliştirmek Marksizm-Leninizm'in devrimci sosyalistlere yüklediği en büyük görevlerden biridir.

Marksizm-Leninizm bilimsel bir öğretilerdir. Bunu dogmatik bir şekilde algılamak ve şablonculuk yapmak mücadeleyi ileriye taşımaz. Her ülkenin kendi özgün koşulları vardır. Öncelikle komünistler buldukları ülkenin sosyo-ekonomik yapısını tahlil eder ve mücadele biçimlerini buna göre belirlerler. Yapılan tespitte göre silahlı mücadeleden parlamenter mücadeleye kadar, legal ve illegal tüm yollar kullanılabilir. Hedefe doğru gidebilmek, devrimci yaratıcılıktan geçer. Komünistler önlerine çıkan her sorunun üzerine doğru mücadele aracıyla giderek hem soruna müdahale ederler, hem de kitleleri kazanırlar.

Somut koşulların somut tahlili yapılarak mücadele biçimleri belirlenir. Öncü Parti belirlemiş olduğu mücadele biçimlerini sırasıyla mücadelenin hizmetine sunar. Hem öncünün, hem de kitlelerin hazır olmadığı mücadele biçimleri devrimci hareketi geriye götürür.

Mücadele araçları, kurumlaşma, kitleleşme ve kadrolaşma dediğimiz 3K diye formüle edebileceğimiz unsurları hedeflemelidir. Bir parti ne kadar çok kurumsallaşabilirse o kadar çok kitleye ulaşır ve kadrolarını buradan çıkarır. Her alanda kurumsallaşma şarttır. Sanat faaliyetlerinden, kadın örgütlenmelerine, eğitim alanından sendikal örgütlenmeye kadar bütün alanlarda güç oranında örgütlenmelidir. Kurulan yeni örgütler partiyi besleyen damarlar haline getirilmeli ve geliştirilmelidir.

Devrimci mücadele hiçbir demokratik kazanımı küçümseyemez. Unutulmamalıdır ki, devrim, demokratik kazanımlar üzerinden yükselir.

Zaman zaman kullanılan mücadele biçimleri eleştiriye konu olabilir.(seçimlere katılmak, işgal karşısındaki tavır vs..) Bu eleştiriler bazen kötü niyetli olabileceği gibi, bazen de Marksizm'i-Leninizm'i kavrayamamaktan da kaynaklanabilir. Fakat eleştiriye "sürekli Marks'tan, Lenin'den,

Stalin'den alıntılar yapıyorsunuz" diye başlanırsa, burada bir sorun var demektir. Elbette bizler bu kaynaklardan örnekler vereceğiz. Çünkü bizim temel kaynaklarımız bunlar ve doğal olarak olaylara, gelişmelere yaklaşımımız da bu kaynakların gösterdiği yolların yorumlanması ile belirlenecektir. Üstelik bu tip eleştiriler bazen gelişmelere tepkisiz kalmanın teorisi de olabiliyor.

KSP'nin elbette eleştirilecek bir çok yanı vardır. Devrimci sorumluluk gereği bunlar da göz ardı edilmemeli, ama böyle durağan bir dönemde eleştiri konusu yaptıkları değil, yapamadıkları, müdahale edemediği güncel sorunlar olmalıdır. Eleştiride açık ve yapıcı, özleştiride açık yürekli olmak esastır.

Seçimler de devrimci amaçlar için kullanılabilir meşru alanlardır. Devrimciler bu alanı kendi programlarının ve hedeflerinin propagandasını yaptıkları bir araç haline getirmelidirler. Dünya devrim tarihinde bunun bir çok örnekleri yaşanmıştır. Önemli olan, bütün mücadele araçlarında olduğu gibi, araç olarak kullanılan yöntemlerin amaç haline gelmemesidir. Hiç bir mücadele biçimi, mutlak değildir, dönemin ve koşulların gereksinimlerine göre kullanılırlar. Bugün devrimi ileriye taşımamızın aracı olan yöntem, yarın devrimin çıkarlarına ters düşebilir.

İçinden geçtiğimiz süreç, devrimci güçlerin zayıf olduğu bir süreçtir. Bu dönem, güç biriktirme süreci diye de adlandırılabilir. Elimizin uzandığı her yere uzanıp kendimizi kitlelerin içine katmalı ve emekçileri parti saflarına toplamalıyız. Bunun için de sürekli hareket halinde olunması şarttır. Seçim dönemlerini meşru görmesek bile, hareket alanımız genişliyor. Hem kendi olanaklarımızla, hem de burjuva devletin olanaklarını kullanarak daha geniş kesimlere sesimizi duyurabiliyoruz, propagandamızı yapabiliyoruz. Elbette kitleleri peşine takmış, söylemleriyle ve pratiğiyle emekçilerin güvenini kazanmış, ülkedeki gündemlere mücadele edebilen ve ülke gündemini belirleyebilen bir güç haline geldiğinde, parti, burjuva seçimlerine ve yaratmış olduğu alanlara ihtiyaç duymayacaktır. Bu konuda kafası bulanık olan arkadaşlara M-L klasikleri tekrar tekrar okumalarını öneririm.

Görüş
Ali Yalçınay

Kim Daha Aydın Hikayesi...

Merhaba dostlarım...

Bu sayıda değineceğim konu her zaman kafamı karıştıran bir konu...

Neden dersiniz hep tartışması yapılan ve hep sorgulanan bir mevzudur bu "aydın" olmak meselesi...

Açık konuşayım ki çok uzun bir süreden beri kitap okuyamayan birisiyim...

"Ha günde yarım saatin on dakikan bile mi yok" dersiniz inanın var ama okumak yerine internette vakit geçirmek veya başka işlerle uğraşmak daha çok ilgimi çekiyor...

Bu doğru bir şey mi peki?

Asla...

Ama birde öbür taraftan bakalım...

Yani işin ilginç yanı, fazla kitap okuyup veya teoriye fazla dalıp da içinden çıkamamak da belki bir sonuçtur...

Ben bunu bazen ucu görünmez bir girdaba benzetir pratik içerisindeki yaşamıma bir bakar dersler çıkartmaya çalışırım...

Ha doğru mudur yanlış mıdır...

Bundan da gene emin değilim ama elbet zaman, geçmiş, bugün ve gelecek buna bir yön ve bakış açısı verecek...

Neyse biraz fazla dağıldım gene konumuza dönmek istiyorum...

"Aydın" olmak meselesi...

Aydın nedir?

Aydın sadece bilgili, kültürlü entelektüel insan mıdır?

Veya kitap kurtları mıdır?

Veya fazla teorisyen takılıp günün sonunda burjuvanın allahı olan tipler midir?

Hayır hayır hayır...

Aydın bu değildir...

Eğer ki bir insanın beyni, zihni, kalbi, doğru düşüncü ve mantığı yerindeyse içerisinde yaşadığı düzenin çarpıklıklarını ortaya koyabiliyor, halkı ve sınıfı aydınlatıyor ve yanlışları doğru yapmak niyetindeyse o insan aydın insandır...

Evet doğru, bu saydığım sınıf dışındakiler de aydınlılar...

Ama nasıl aydın biliyor musunuz? Espri bir cevap vereyim: "Gün" aydın...!

Başka türlü düşünülemez...

Düşünen de zaten Aydın değildir...

Veya ülkesinden, düzenin çarpıklıklarından birhaber yaşayan

bireydir...

Tabii bu da onların ekonomik koşullarına göre değişir...

Bizim ülkemizde de "Aydın" takılanlar var...

Tabii provokasyona yönelip isim isim eleştirmeyeceğim...

Ama şu kadarını söyleyebilirim...

"Gün" aydın'ın çok olduğu fakat Aydın'ın çok az bir kitlede yaşadığı bir ülkede yaşıyoruz...

Bu önümüzde duran acı bir gerçektir...

Peki hep böyle mi kalacak?

Elbette ki hayır...

Bunların çoğalacağı zamanlar da elbet gelecek...

Postmodernisti, anarşisti, Troçkisti, sosyal demokrat takılanı veya burjuvanın allahı olanı v.s.

Birsürü okuyup da aydın olamamış insan saymak mümkün...

Evet "okumuş" dedim...

Yanlış mı? Bence değil...

Çok çok iyi bir eğitim aldıkları halde yine de düzenin çarpıklığını gördükleri halde içinde yaşamaktan zevk alan "okumuş" burjuva hizmetkarları...

Bu büyük Aydınlara!!! Bir çağrıdır...

Ben şahsen hazırım...

Oturalım ve o eskisi gibi, İnönü meydanlarında halkımızın, emekçilerin meydana döküldüğü o güçlü kuvvetli, devrimci olmasa bile ilerici şiar ile bir masada oturup iki toplumu nasıl birleştirebiliriz diye kafa yoralım...

Evet gayet açık bir teklif...

Hangi ideolojiye, hangi bilince hangi renge bağlı olursa olsun...

Madem ki "Aydın" dırlar çıkacaklar ve bunu yapacaklar...

Hatta bakın "gelin emperyalizm, zincirini, gelin garantörlükler, ABD, AB, BM emperyalistlerinin boynunu kıralım veya bugüne kadar yapılan birçok bombalama olaylarını teşhir edelim!!" gibi onları korkutucu veya onları gücendirecek şeyler de söylemiyorum, üzülmesinler diye!!!

Hani olur ya gece rüyalarına girer burjuvazi de onları korkutur!!

Kısa ve öz bir teklif: "Gelin Kıbrıs adasını nasıl birleştireceğimizi, insanları nasıl kolkola yaşatabileceğimizi, aynı apartmanda karşılıklı bir şekilde nasıl kapı komşusu olarak yaşatabileceğimiz bir adanın, barışla dolu bir adanın nasıl yaratılabileceğini" konuşalım...

Bu kadar kısa öz ve basit bir teklif...

Gelen gelecektir...

Gelebilen gelecektir...

Emeğin yanında iseler, yurtsever, ilerici, halkçı iseler gelecektir...

Zaman gene hem ilaç hem de sonuç olacaktır...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileği ile...

Zenginlerin Parası Yoksulun Çenesini Yorar

Dünya tekellerinin sözcüsü Forbes dergisi dünyanın dolar milyarlarlarının listesini yayınladı.

Listenin büyük bir bölümünü ABD'li finans oligarşisi oluştururken, İngiliz, Rus, Çin, Alman, Hindistanlı, Fransız ve Arab petrol zenginleri de listede yerlerini aldı. Sadece bunlar mı? Açlıktan kıvranan Meksika işçileri ve yoksullarının da zengini en zenginler listesinde üçüncü sırada alıyor. Türk emperyalistleri de bu listede yerlerini alıyorlar. 'Sosyal adalet ülkesi' olarak adlandırılan İsveç emperyalistleri ile karşılaşıyoruz bu listede...

Dünyanın en zengin 10 kişisi

275.4 milyar dolar servete sahip! Bu da TC'nin devlet borcuna denk gelir. En üç zenginlerin serveti birçok geri bırakılmış ülkelerin gayri safi milli hasılatlarını geride bırakır.

İtalya başbakanı da en zengin İtalyan zengini olarak yerini listede hem de 37'ci sırada yerini alıyor.

Bir günlük işçiliği ile yemek yiyecek para kazanamayan Hindistan işçisinin ülkesindeki

zengin emperyalistler 100 milyar dolar servete sahip.

Forbes dergisi emperyalist dünyayı yönetenlerin halkın oyları ile seçilen politikacılar olmadığını yayınladığı listedeki finans oligarşisi olduğunu bir kez daha sergiledi.

AB demokrasisinden söz edenlerin AB'deki ekonomiyi ve siyaseti belirleyenlerin kimler olduğuna bir kez daha baksınlar. Gerek AB'nin gerekse de dünyanın sömürülen ve sömürülenler diye ikiye ayrıldığını, ya sömürülenlerin ya da sömürülenlerin yanında yer almak zorunda olmak zorunda olduklarını bir kez daha dikkate alsınlar.

İngiltere'de Üniversite Hocaları Grevde

Binlerce üniversite hocaları ücretlerde artış talebiyle 17 Şubat tarihinde grev kararı almışlar bunun üzerine sendika yetkilileri milyonlarca öğrencinin grev dolayısıyla etkileneceğini ve imtihanların da kaosa sürükleneceğini açıklamışlardı.

Eğitimcilerle ayrılan ödeneğin 20 sene zarfında yüzde 40'lık bir düşüş gösterdiğini, öğrencilerden ve hükümetten alınan paralarda artış olmasına rağmen bunun eğitimcilerin ücretlerine yansımadağını açıklayan Üniversite Öğretmenleri Birliği (AUT) ve Natfhe sendikaları ücretler konusundaki anlaşmazlık çözülmediği takdirde grevi desteklediklerini bildirmişlerdi.

AUT üyelerinin yüzde 64'ü ve Natfhe üyelerinin de yüzde 70'i grev oylamasında evet

demişlerdi. Oylama sonrası Natfhe genel Sekreteri yaptığı açıklamada işverenin, dağınlığı engellemek istiyorsa, laf üstüne laf etmesinin zamanı olmadığını acil tavir belirlemesi gerektiğini söylemişti.

Bu grev kararının ardından üniversite yönetimlerinden bir teklif gelmemesini 5 Mart günü değerlendiren sendikalar grevi devreye koyacaklarını açıkladılar. Sendikalar gerek öğrenci ödeneklerinden gerekse de diğer fonlardan üniversitelere 3.4 milyar

sterlinlik bir para sağlandığını ve hükümetin öğrenci ödeneklerinin artırılmasını parlamentodan geçirirken yaptığı açıklamaların ardında durmadığını da açıklayarak işverenin ücret artışı konusunda açıklama yapmamasını kınadılar. Blair hükümeti 2004 senesinde öğrencilerden alınan ödenekleri yükseltme önerisini parlamentoya sunduğunda bu artışı eğitimcilerin ücretlerinin iyileştirilmesinin yolu olarak göstermişti.

İş pratikte bunu uygulamaya gelince öğretmenlerin ücretlerinin ortalama ücretler denginden yukarıda olduğunu ileri sürerek artış vermeyi reddetmektedir.

Kıbrıs'taki KTOEÖS grevine karşı hükümetin ileri sürdüğü görüşlerden bir farkı var mı?

Fransa'da İş Güvencesi İçin 1 Milyon Yürüdü

Fransa'nın 160 merkezinde 1 milyon genç ve işçi 7 Mart'ta iş güvencesi için protesto eylemleri düzenlediler.

Fransız hükümeti yeni yasa ile İlk İş Mukavelesi'ni (CPE) uygulamaya girişti. Bu mukavele sayesinde işverenler hiçbir gerekçe göstermeden işe aldıkları işçileri ilk 2 yılda işten durdurabiliyor. Mukavele daha fazla 26 yaşından genç işçileri kapsadığından Fransız emperyalist-burjuvazinin "Eşit Fırsat Yasası"nı ayaklar altına alıyor.

Eyleme katılanların büyük çoğunluğunu genç işçi ve öğrencileri oluştururken sendikalar da greve destek vererek Fransa'da hayatı felce uğrattılar. Hava limanlarında uçuşlar iptal edilirken okullarda

da dersler yapılmadı. Birçok radyo istasyonları yayınlarını kesmek zorunda kaldı, birçok merkezde toplu taşımacılık durdu.

İşçilerin, gençlerin ve de öğrencilerin son bir ayda yaptıkları çalışmalar sayesinde güçlü bir eyleme dönüşen bu protesto eylemlerine karşın Fransız emperyalistleri yeni yasayı 9 Mart'ta parlamentoda onayladılar. Hükümet yeni yasanın Nisan ortasından

itibaren yürürlüğe gireceğini açıklayarak işçilerin ve gençlerin sesine kulak tıkadığını açıkça gösteriyor. Hükümet için önemli olan gençlerin iş güvencesi değil, tekellerin ve patronların daha rahat sömürü yapmasıdır.

Yasanın parlamentoda onaylandığı gün üniversite ve yüksek okul öğrencileri sendikalarla beraber bir deklâasyon yayınlayarak 18 Mart'ta ülke çapında CPE'ye karşı yeni bir protesto eylemi yapacaklarını açıkladılar.

Fransız işçileri yüzyıllardır süren mücadele gelenekleri ile hükümetin bu yeni yasayı geri çekmesini sağlayıp sağlamayacağı yürütecekleri mücadelelerle belli olacaktır.

İngiltere'de Öğrencilere Dava

İngiltere'nin Lancaster Üniversitesi'nde protesto yapan öğrenciler mahkemeye verildi.

10 Eylül 2004 yılında Lancaster Üniversitesi'nde İngiliz ve uluslararası tekellerle üniversitenin ortaklaşa yapılan ve "aydın mülkiyetin ticaretlendirilmesi" (Intellectual Property) hedefiyle yapılan konferansı protesto eden bir grup öğrenci üniversite yönetimi tarafından protesto edildi.

Protesto yapan öğrenciler konferansa katılan tekellerin insan hakları ve çevre standartları sicillerinin temiz olmadığını vurguladılar. Üniversitenin de kendi akademik çalışmalarını bu tekellere pazarlamak için her türlü kolaylığı sağlayarak toplum yararına yapılan araştırmaların birkaç tekelin elinde yoğunlaşmasına karşı çıktılar.

Konferansa katılan tekeller arasında örneğin BAE System dünyanın birçok rejimlerine işkence aleti satan bir şirket; Du Pont ise genetik olarak değiştirilmiş tarım ürünlerinin pazarlamak için her türlü yola baş vuran başka bir şirket, ve daha niceleri... Shell, Unilever, İngiliz Savunma Bakanlığı, Rolls Royce gibi şirketler de bu konferansta yerlerini almışlardı.

Konferansın etik olmadığına dikkat çekmek isteyen öğrenciler konferansa konuşmacı olarak katılmak isteseler de onlara tüm kapılar kapatıldı. Bunun üzerine öğrenciler konferans binasını işgal ederek protestolarını yaptılar.

Öğrencilerin bu protestosu karşısında üniversite yönetimi barışçıl protesto eylemlerini engelleyen yeni yasayı kullanarak öğrencileri mahkemeye verdi ve öğrencilerin derslere katılmasını engelleyerek onların yüksek öğrenimde yer almalarını yasaklamaya girişti.

Aradan bir buçuk yıl geçmesine karşın öğrenciler mücadelelerini devam ettiren mahkeme duruşmaları sürekli ertelenerek bu süre içerisinde de öğrencilerin derslere girmesi de engellenmektedir.

İnsanoğlunun Evrimi Devam Ediyor

İnsan genlerini araştıran bilimciler insanoğlunun Darwin'in 150 yıl önce açıkladığı doğal seçmelerle evrim yaşamaya devam ettiğini bildiriyorlar.

İnsan genlerinin 700 bölgesinde son 5-15 bin yılda değişim yaşandığını açıklayan bilimciler bu genlerin tat ve koku alma, hazmetme, kemik yapısı, deri rengi ve beyin fonksiyonlarında değişimleri gözlemlediklerini açıkladılar.

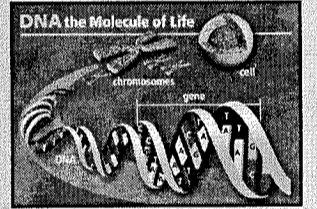
Bilimciler insanoğlunun avcılıktan tarımsal yerleşim bölgelerine dönüşümünde genlerde evrim yaşandığını açıkladılar. İnsanoğlunun yaşamındaki bu değişiklik Avrupa ve Doğu Asya'da 5 bin yıl önce olmuştu.

Afrika, Avrupa ve Doğu Asya'da bulunan insan iskeletlerindeki genleri araştıran bilimciler her kıtadaki insan genlerinin doğal seçmelerle değişik bölgelerde değişiklik yarattığını gözlemlədiler. Bu seçme genlerin insanın deri rengini, saç ve kemik yapısını etkilediğini hatta bugünkü ırk farklılığını açıklayacak nitelik taşıdığı bildiriliyor.

Genlerdeki bu bulgular insanoğlunun çevreden ve yaşam biçiminden evrimsel değişikliğe uğradığını gösterirken insan beyninin gelişmesinin daha önce iddia edildiği gibi 10 bin yıl önce durmadığını hatta değişime açık olduğunu gösteriyor.

Kampanyalarını tüm İngiliz üniversitelerine taşıyan Lancaster Üniversitesi öğrencileri sorunun sadece Lancaster Üniversitesi'nin sorunu olmadığını İngiliz üniversitelerinde yapılan akademik araştırmaların tekellerin arzuları çerçevesinde yapılmaya zorlandığını örneklerle açıklıyorlar.

"Bağımsız üniversite", "özgür araştırma", vs.den söz eden İngiliz emperyalizmi öğrencilere karşı yapılan bu saldırıları ile ne kadar iki yüzlü olduğunu sergiliyorlar.

Karl Marks'ın Mezarı Başında Yapılan Konuşma

Friedrich Engels
Highgate Mezarlığı, Londra
17 Mart 1883

14 Mart günü, öğleden sonra üçe çeyrek kala, yaşayan düşünürlerin en büyüğü artık düşünmez oldu. Ancak iki dakika yalnız bıraktıktan sonra, odaya girince, onu koltuğunda rahat rahat, ama sonsuzluğa dek, uyumuş bulduk.

Avrupa ve Amerika militan proletaryasının bu adamda yitirmiş bulunduğu şey, tarihsel bilimin bu adamda yitirmiş bulunduğu şey, ölçülemez. Bu devin ölümü ile bırakılan boşluk, kendini duyumsatmakta gecikmeyecek.

Nasıl ki Darwin organik doğanın gelişme yasasını bulduysa, Marx da insan tarihinin gelişme yasasını, yani insanların, siyaset, bilim, sanat, din, vb. ile uğraşabilmelerinden önce, ilkin yemeleri, içmeleri, barınmaları ve giyinmeleri gerektiği; bunun sonucu, maddi ilksel yaşama araçlarının üretimi ve, böylece, bir halk ya da bir dönemin her iktisadi gelişme derecesinin, devlet kurumlarının, hukuksal görüşlerin, sanatın ve hatta sözkonusu insanların dinsel fikirlerinin üzerinde gelişmiş buldukları temeli oluşturdukları ve, buna göre, bütün bunların şimdiye değin yapıldığı gibi değil, ama tersine, bu temele dayanarak açıklamak gerektiği yolundaki, daha önce ideolojik bir saçmalıklar yığını altında üstü örtülmüş bulunan o temel olguyu buldu.

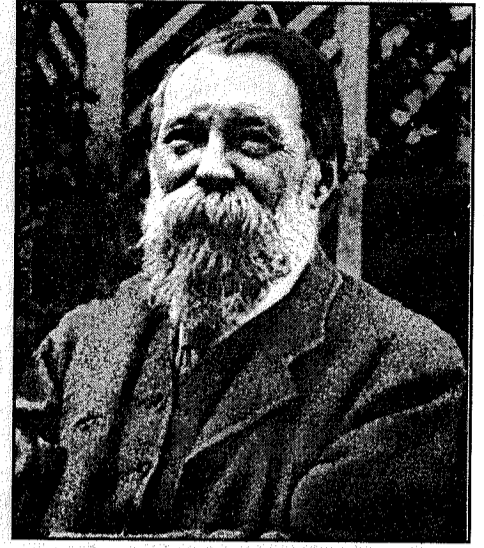
Ama hepsi bu değil. Marx günümüz kapitalist üretim tarzı ile onun sonucu olan burjuva toplumun özel hareket yasasını da buldu. Artı-değerin bulunması, sonunda, bu konuyu aydınlattı; oysa, burjuva iktisatçıların olduğu kadar sosyalist eleştiricilerin de daha önceki bütün araştırmaları, karanlıklar içinde yitip gitmişlerdi.

Bu türlü iki bulgu koca bir yaşam için yeterdi. Kendisine böyle bir tek buluş yapma nasip olana ne mutlu! Ama Marx araştırmada bulunduğu her alanda (bu alanların sayısı çoktur ve bir teki bile yüzeysel irdelemelerin konusu olmamıştır), hatta matematik alanında bile, özgün buluşlar yaptı.

Bilim adamı olarak, buydu. Ama onun etkinliğinde asıl önemli olan, hiç de bu değildi. Marx için bilim, tarihi etkinliğe geçiren bir güç, devrimci bir güçtü. Pratik uygulamasının düşünülmesi belki de olanaksız olan herhangi bir teorik bilimdeki bir bulgudan duyabileceği sevinç ne denli katıksız olursa olsun, sanayi için, ya da genel olarak tarihsel gelişme için doğrudan doğruya devrimci bir önem taşıyan bir bulgu sözkonusu olduğu zaman duyduğu sevinç bambaşkaydı. Böylece Marx, elektrik alanındaki bulguların gelişmesini ve, daha şu son günlerde, Marcel Deprez'in çalışmalarını çok dikkatli bir biçimde izliyordu.

Çünkü Marx, her şeyden önce bir devrimciydi. Kapitalist toplum ile onun yaratmış bulunduğu devlet kurumlarının yıkılmasına şu ya da bu biçimde katkıda bulunmak, kendi öz durumunun ve gereksinmelerinin bilincini, kendi kurtuluş koşullarının bilincini kendisine ilk onun vermiş bulunduğu modern proletaryanın kurtuluşuna yardımda bulunmak, onun gerçek yönelimi işte buydu. Savaşım onun en sevdiği alandı. Ender görülür bir tutku, bir direngenlik ve bir başarı ile savaştı o. 1842'de birinci Rheinische Zeitung'a, 1844'te Paris'teki Worwärts'a, 1847'de Brüksel'deki Deutsche-Brüsseler-Zeitung'a, 1848-1849'da Neue Rheinische Zeitung'a 1852'den 1861'e değin New York Tribune'e katkı, ayrıca, bir sürü kavga broşürünün yayınlanması, tüm yapıtının doruğu olan büyük Uluslararası Emekçiler Derneğinin kuruluşuna değin Paris, Brüksel ve Londra'da çalışma, işte, eğer başka hiçbir şey yapmasaydı bile, yapıcısının gurur duyabileceği sonuçlar.

Marx, işte bu yüzden zamanının en sevilmeyen ve en çok karaçalınan adamı oldu. Mutlakıyetçi olduğu kadar cumhuriyetçi hükümetler de kovdular onu; tutucu burjuvalar ile aşırı demokratlar onu karaçalma ve kargışlara boğmakta birbirleri ile yarışıyorlardı. O bütün bunları, hiç aldırmaksızın, örümcek

ağları gibi yolunun dışına atıyor ve ancak çok zorunlu durumlarda yanıtıyordu. Sibiryada madenlerinden Kaliforniya'ya değin, Avrupa ve Amerika'nın her yanına dağılmış, tüm dünyanın milyonlarca devrimci militanı tarafından ululanmış, sevilmiş ve aklanmış olarak öldü o. Ve ben çekinmeden söyleyebilirim ki, onun birçok karşı-düşüncede olan hasmı olabilirdi, ama kişisel düşmanı pek o kadar yoktu.

Adı yüzyıllar boyunca yaşayacak, yapıtı da!

17 Mart 1883 günü
Highgate'de Engels tarafından
İngilizce yapılan konuşma

Almanca olarak, 22 Mart
1883 günlü Social-Demokrat'ın
13. sayısında yayınlanmıştır

(Marks-Engels: Seçme
Yapıtlar,

Cilt: 3, s:196-198, Birinci
Baskı, Sol Yayınları, Aralık
1979)

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

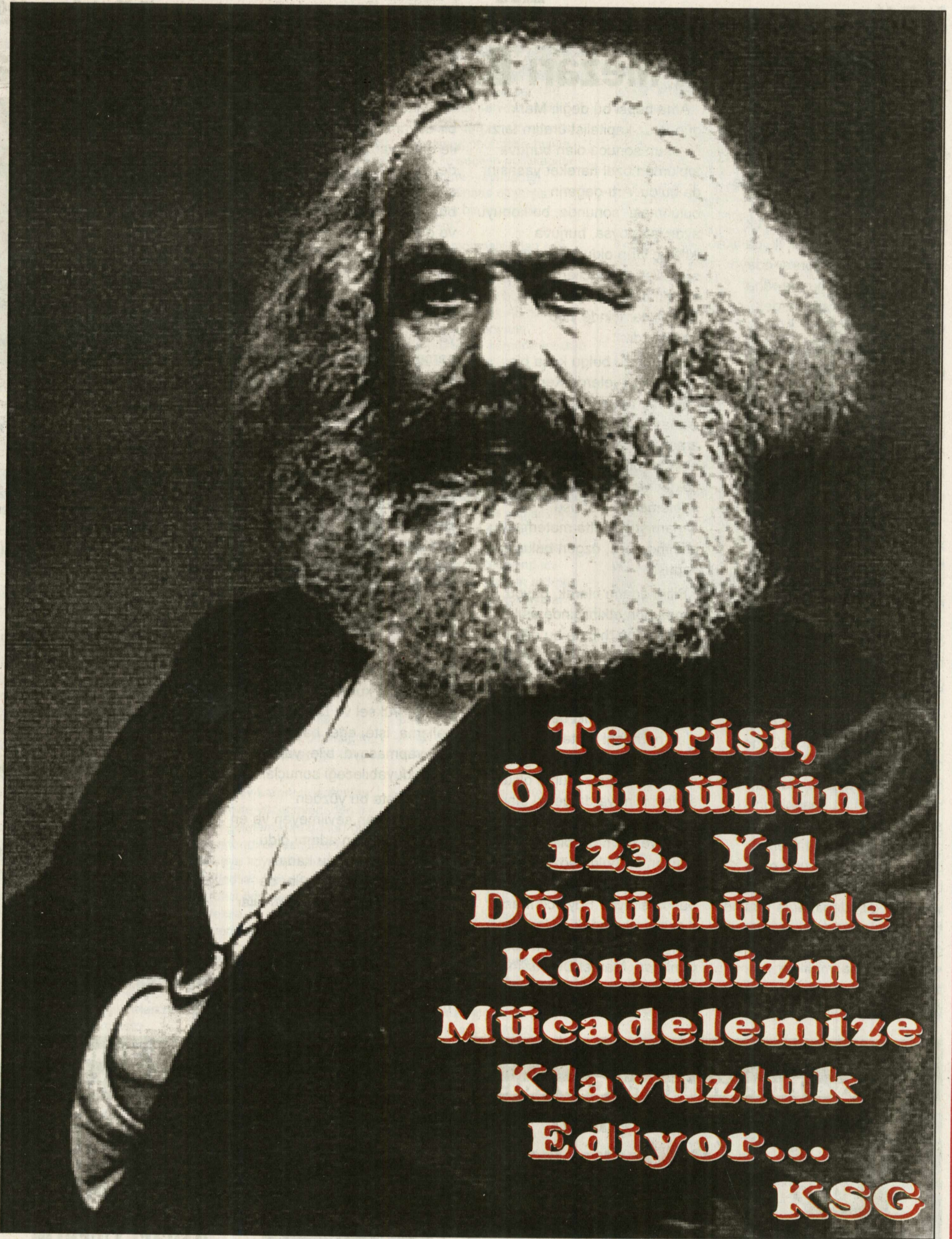

**Vergimizi
Ödüyorum, İşçi
Sınıfının Verdiği
Vergilerden Elde
Edilen Kaynaklarla
Sermaye Sınıfı
Daha da
Güçlendiriliyor!**

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyorum,
Yine de 780 YTL
Asgari Ücretle
Çalışmaya Mahkum
Ediliyoruz!**

**Teorisi,
Ölümünün
123. Yıl
Dönümünde
Kominizm
Mücadelemize
Klavuzluk
Ediyor...
KSG**

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Posta Adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sok.

No:5 Kızılbaş Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7

K.Çiftlik Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 74 872

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

**ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS
MÜCADELESİNE SEN DE KATIL!
KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
SAFLARINDA YERİNİ AL!**

SOSYALİST GENÇLİK

17 Mart Cuma 2006, Yıl:2 Sayı:67

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

Kıvılcım

PROGRAMA BAKALIM!

BKP, askersiz Lefkoşa kampanyasına destek veriyor.

BKP gençliği, askeri üslerden arınmış, bağımsız ve birleşik bir ülke talebini dillendiriyor.

BKP, önce çözüm, sonra sosyalizm diyor.

BKP sık sık devrimden ve sosyalizmden bahsediyor.

Peki bunlar ne kadar gerçekçidir?

BKP programından bakalım;

"Birleşik Kıbrıs Partisi, emeği en yüce değer görür. Bütün değerlerin anası ve insanca yaşamın temeli olan emeğin kurtuluşu için mücadele eder. Eşitlikçi-özgürlükçü-paylaşmacı dünya görüşünü savunur." (BKP PROGRAMI, TEMEL İLKELER birinci madde) Peki bu nasıl gerçekleştirilecektir, bunun yanıtı programda yer almamaktadır. "Birleşik Kıbrıs Partisi, işçi sınıfı ve emekçilerin bilimi olan Diyalektik Materyalizm'i temel alan Sol bir partidir, öncelikli hedefi: toplumlarımız arasındaki sorunun çözülüp barışın gerçekleştirilmesi ve Birleşik Ortak Vatan'ın yaratılmasıdır. Nihai hedefi: Birleşik Sosyalist Kıbrıs'tır". (BKP PROGRAMI, TEMEL İLKELER ikinci madde)

Emperyalist temelde Kıbrıs sorununu çözme stratejisine sahip olan BKP, son tahlilde emperyalizmin Kıbrıs sorununu çözemeyeceğine değil, çözebileceğine inanmaktadır. Halbuki Kıbrıs sorununu emperyalistlerin çözemeyeceği bir kez daha ispatlanmıştır.

Ancak tüm bunlara rağmen BKP, "önce çözüm, sonra sosyalizm" diyerek sosyalizmi çıkmaz ayın son Çarşambasına ertelemektedir. Çünkü BKP'nin stratejisi, Kıbrıs sorununu çözemez, sorun çözülemediği oranda da BKP'nin "önce çözüm sonra sosyalizm" sloganı, burjuva çerçevede çözümcülük oynayıp sosyalizmi imkansız bir tarihe ertelemek olarak gözlemlenir! Dolayısıyla BKP'nin sosyalizm sloganı, sadece gösteriş olarak, bir süs olarak kalır.

"BKP, Kıbrıs AB üyeliğinin çözüme ulaşılması için katarizör bir rol oynaması gerektiğine inanır. Bu uğurda savaşımını sürdürür". (BKP PROGRAMI, TEMEL İLKELER sekizinci madde) Emperyalistlerin Kıbrıs sorununu çözmesini beklemenin, bir partiyi götüreceği yer işte budur! AB'den medet ummak! "Kıbrıs üslerden, askerlerden ve silahlardan

arındırılmalıdır". (BKP PROGRAMI, İÇ VE DIŞ POLİTİKA) Peki ama nasıl? Ülkenin emperyalizmden arındırılmasının detaylı, ciddi bir stratejik çizgisini, BKP programında bulamazsınız. Sadece slogandan ibaret, kuru ve zayıf bir emperyalizm düşmanlığını ancak sözde görebilirsiniz.

Pratikte ise bu durum tam tersidir. Eğer bir parti sosyalistse, geçtik sosyalistliği, anti-emperyalistse, emperyalizmi adadan nasıl atacağını formülasyonunu, bunun siyasetini kabataslak bile olsa programına koymak zorundadır. BKP'de olmayan budur. "Sendikasızsız işçi ve çalışan olamaz. İşçi ve memurlar yukarıdan güdümlü sendikalarda değil, işyeri ve işkolu esasına göre kendi öz örgütlenmelerinde örgütlenirler, işçi-memur ayrımı olmaksızın toplu sözleşme ve grev hakkı, tüm sendikacı çalışanların vazgeçilmez hakkıdır. (BKP PROGRAMI, SİYASİ HEDEFLER 2.1-b) BKP, buradan da anlaşılacağı gibi, patronların ekonomik ve siyasal egemenliğini yokedip, işçilerin devletini kurup, uzlaşmaz sınıf mücadelesini sona erdirmeye hedefini gerçekleştirmek yerine, patronlar ve işçilerin hep birlikte, "gül gibi" geçinip gideceği, burjuva bir sosyal devlet hedeflemektedir.

"Merkez Bankası özleştirilecek ve başkanı Kıbrıslı olacaktır Bankacılık sistemi yeniden yapılandırılacak, Off-Shore bankalara sıkı denetim getirilecektir." (BKP PROGRAMI, SİYASİ HEDEFLER 2.2-c ve f) Diğer bankalar ne olacaktır? Kapitalizmin temel taşlarından olan bankaları tamamen devletleştirip, işçilerin devletinin bankası haline getirmek yerine, başına bir Kıbrıslı atayarak bankalar üzerinden sömürü mekanizmasının devamını sağlamaya yarar iş yapmaktadır. BKP'nin sosyalizmi, patronlu, bankalı bir sosyalizmdir! "EURO" para birimine geçilerek, Toplum TL'nin enflasyonundan kaynaklanan olumsuz etkilerden kurtarılacaktır". (BKP PROGRAMI, SİYASİ HEDEFLER 2.2-d)

Bağımsız bir ülkeden sözedenlere bakar mısınız? EURO para birimine geçilerek ülke bağımsızlaştırılıyor, bankalar tamamen devletleştirileceğine "denetimler sıkılaştırılıyor", kapitalizmin para birimlerine tamah edilerek, kapitalizmin enflasyon, devalüasyon gibi açmazlarından korunulacağı sanılıyor, ama EURO'nun da kapitalist üretim ilişkilerinin para

birimi olduğu meselesi tek kelimeyle "es geçiliyor"! "Hafif sanayi, tarım, turizm ve dış ticaret koordineli bir şekilde teşvik edilecek veyerli ihtiyacın karşılanmasından öte dışarıya yönelmesi sağlanacaktır". (BKP PROGRAMI, SİYASİ HEDEFLER 2.3-b) Sosyalizm hedefi olan bir partinin hafif sanayi nutukları atmasına ne demeli? Sosyalizmin temellerinden birinin de ağır sanayinin inşası ile teknolojiye devasa ilerleme olduğu gerçeğinden BKP haberdar değil mi? Sovyetler Birliği'ni yıkan, Doğu Bloku'nun canına okuyan noktalardan birinin de ağır sanayinin önceliğinden hafif sanayinin önceliği olması ne çabuk unutulmuştur BKP tarafından? Yoksa hiç hatırlanmamış mıdır? "Tarım planlı ekonomi esaslarına göre yeniden örgütlenecektir". (BKP PROGRAMI, SİYASİ HEDEFLER 2.4-a) Nasıl? Bunun da yanıtı yoktur ve muğlaktır. Kolhoz, solhoz, kooperatif, kolektif çiftlik türü örgütlenmelere mi gidilecektir? İyi ama patronlu, bankalı, EURO'lu bir sosyalizm inşa edecek olan BKP'den bu tür tarım örgütlenmeleri inşa etmesini beklemek saflık olmaz mı? "Üniversiteler, günümüz şartlarına göre yeniden reorganize edilecektir. Sadece bilgi aktaran/satan kurumlar halindeki mevcut yapıları değiştirilerek bilim üreten birer bilim yuvası haline gelmelerine yardımcı olunacaktır. Kıbrıs yurttaşlarına ücretsiz eğitim hakkı sağlanacaktır". (BKP PROGRAMI, SİYASİ HEDEFLER 2.9-f) Sosyalist BKP, özel üniversitelerin ortadan kaldırılması meselesine değinmiyor, yoğunlaştırılmış bir yuvarlak laf salatası ile üzerinden şöyle bir geçiyor, eğitimde özel sektörün egemenliğine son verilmesi konusunda aydınlatıcı ve somut bir politika üretmiyor. Keza BKP Genel Sekreteri İ. İzcan'ın YDÜ patronuna dizdiği övgüler de bunu kanıtlar nitelikte!

İşte BKP'nin anti-emperyalist niteliği ile sosyalizmi inşa planının çok kısa bir özeti. Programı didik didik etsek daha neler çıkacaktı, ancak en fazla göze çarpan noktalara değinmeyi okuyucuyu çok sıkılamak adına tercih ediyoruz.

BKP'nin sosyalizm, üslerden arınmış, bağımsız, birleşik Kıbrıs sloganlarının gerçek içeriği, kendi programında gizlidir.

Programını söyle, sana kim olduğunu söyleyelim!

İyi haftalar...

E-mail: KSPGB@yahoo.com Tel: (0392) 22 70 680 Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Soru

Faşist general Kenan Evren'e TV programlarında kendini aklama fırsatı verilmesinin demokrasiyle bağı nerededir?

Polemik

YKP'nin "Askersiz Lefkoşa" kampanyası, YKP'nin "BM gözetiminde, AB üyesi, federal, dolayısıyla garantörlü, anavatanlı Kıbrıs" stratejisinin yanında ancak sol bir sos olabilir.

Üniversite Günlüğü

Okullarımızda çalışan yüzlerce kadın işçi var! 8 Mart, onların günüdür! 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla okullardaki kadın işçilere birer karanfil verme etkinliğine ne dersiniz öğrenci arkadaşlar?

ÖzgürKıbrıs ve Radyo Ekim Web Sitelerine Faşist Saldırı!

ÖzgürKıbrıs ve Radyo Ekim Web Sitelerine Saldıran Faşist Hackerler Bizi PKK'lı Olarak Suçladılar Ve Saldırılarını Devam Ettireceklerini Belirttiler! Onların Böylesi Saldırılarına İlk Kez Tanık Olmuyoruz! Gerek Sanal Ortamda, Gerekse Günlük Yaşamda Faşistler Hep Karşımızdalar! Şunu Bilmeliler; Emegin Kurtuluşu İçin Mücadele'de Tüm Halkların Hizmetindeyiz! Bizler PKK'lı

Değiliz, Fakat Bizler Tüm Dünya Halklarının ve Kürt Halkının Kurtuluşu İçin, Sosyalizm İçin Mücadele Vermeye Sonuna Kadar Varız! Bizleri Ne Böylesi Sanal Saldırıları, Nede Fiziki Saldırıları Yıldırılmaz!

Faşizmi ve Onu Besleyen Kapitalist Barbarlık Düzenini Ortadan Kaldırana Kadar Mücadeleye Devam!

Özgür Kıbrıs ve Radyo Ekim Web Grubu.

"Bütün sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde değişen uluslararası ve iç durumla bağlantılı olarak anti-emperyalist birleşik cephe meselesi son derece büyük bir önem kazanmaktadır."

Kitap: Faşizim ve İşçi Sınıfı

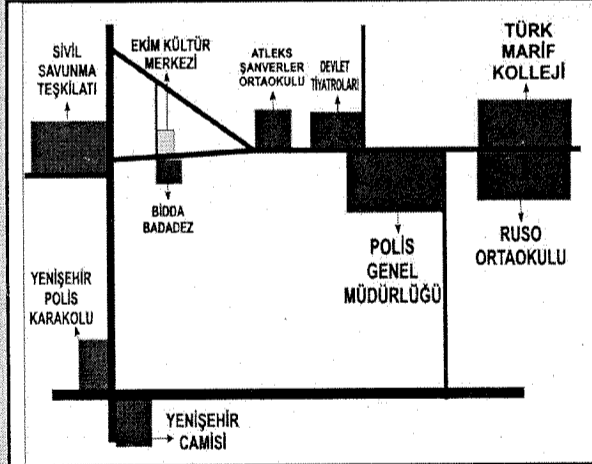
Sayfa: 79

Yazan: Dimitrov

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi Sizi Bekliyor!

Uzun bir aradan sonra yeni binası ile faaliyete geçen E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi tüm ilerici ve demokratları birlikte çalışmaya bekliyor! Emegin Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.İ.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye katılma çağrısı yapıyor!

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sokak No: 5 Kızılbaş lefkoşa

www.ozgurkipris.net

Özgür Bir Kıbrıs İçin mücadelenin, İnternetteki Adresi

Sovyet Ekonomistleriyle Beş Görüşme 1942-1952

Bölüm: 10

24 NİSAN 1950 TARİHLİ TARTIŞMANIN TUTANAKLARI

(Saat: 23.30)

Ekonomi politik kitabının yeni taslağı ile ilgili birkaç eleştiri yapmak istedim.

Kapitalizm öncesi oluşumlar ve kapitalizm ile ilgili 100 sayfa kadar bir bölüm okudum. Biraz da sosyalizm ile ilgili bölüme baktım. Sosyalizm hakkında başka zaman konuşacağım. Bugün kapitalizm ve kapitalizm öncesi bölümle ilgili eksiklerden söz etmek istiyorum. Komisyon'un

çalışması yanlış bir meyanda ilerliyor. Kitabın birinci taslağının esas alınması gerektiğini söylemişim. Bu da kitabın herhangi bir düzeltmeye ihtiyacı olmadığı şeklinde anlaşılmış. Bu yanlıştır. Köklü değişiklikler gerekli.

NOT: L.M. Gatovsky, I.I. Kuzminov, I.D. Lapytev, L.A. Leontyev, K.V. Ostrovityanov, V.I. Pereslegin, A.I. Pashkov, D.T. Shepilov ve P.F. Yudin'in notlarına göre düzenlenmiştir. Ayrıca Atlas, Arakelyan, Bolgov, Vasileva, Gusakov, Kozlov, Lyubimov ve Rubinstein'in notları da dikkate alınmıştır.

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.